Газета Верховної Ради України

Голос України

№ 52 (2552) ■ П’ятниця, 23 березня 2001 року ■ Ціна договірна

Перша ластівка — Бюджетний кодекс

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

■ 1654 р. У Москві розпочалися переговори між українським посольством та російським урядом. Наслідок — Березневі статті, що визначали політичне і правове становище України після Переяславської ради.

■ 1908 р. На Київщині народився видатний конструктор авіадвигунів Архип Люлька.

■ 1918 р. Видано наказ Ради Міністрів УНР про українізацію.

■ 1944 р. Створено Центральний республіканський ботанічний сад АН УРСР.

23 березня

Клани готові захопити і поділити владу. І Україну

Інтерв’ю Прем’єр-міністра України Віктора Ющенка газеті «Голос України»

— Вікторе Андрійовичу, ви стали прем’єром, коли країна фактично була на межі дефолту. Нині про це багато хто забув. І тепер уже з’являються бажаючі стверджувати, що результати діяльності уряду Ющенка було закладено його попередниками. Як ви ставитеся до очевидного нехтування ваших заслуг?

— Я переконаний в тому, що таке твердження — не що інше, як прикрита чи не зовсім прикрита форма політичної критики. Спроба деяких політичних сил не дати належної оцінки роботі уряду. Я не кажу сьогодні про його плюси. Належної оцінки і мінуси потребують. Для мене особисто це річ принципова. Не в тому плані, що йдеться про мої заслуги. Справа в іншому — важливішому. Україна за рік досягла певної динаміки.

(Закінчення на 4—5 стор.).

Ранкове і денне засідання 22 березня

Народні депутати ухвалили постанову про проведення 10 квітня дня уряду. На ньому буде розглянуто стан, напрями реформування і фінансування освіти в Україні. Як пояснив головуючий перший заступник Голови Верховної Ради України Віктор Медведчук, рішення проводити чи ні цього самого дня ще й звіт уряду про виконання його програми діяльності, як планувалося раніше, може бути прийняте на погоджувальній раді голів парламентських комітетів і фракцій наступного пленарного тижня.

Парламент направив до Конституційного Суду два законопроекти про внесення змін і доповнень до Конституції України. Перший законопроект, поданий депутатами О. Морозом, С. Головатим, П. Симоненком, А. Матвієнком та іншими, підтриманий підписами 168 депутатів, передбачає перетворити Україну з президентсько-парламентської на парламентсько-президентську республіку (228 — за). Суть поправок законопроекту, поданого Б. Беспалим, зводиться до дострокового припинення повноважень народних депутатів, обраних за виборчим списком політичних партій, у разі їх переходу в інші фракції (324 — за). Парламент продовжить роботу над цими законопроектами, якщо на це дасть добро КС.

(Закінчення на 2-й стор.).

Щоб річки не виходили з берегів

Тільки у перші дні весняної повені Закарпаття пропустило через свою територію майже два мільярди кубометрів води. Мішками з піском біді не зарадиш. Без радикальних рішень, котрі зроблять неможливим або зведуть до мінімуму вірогідність виникнення природних катаклізмів у майбутньому, річки завжди виходитимуть із берегів.

(Закінчення на 3-й стор.).

Фото Укрінформ.

Світ про Україну

Сумні наслідки авторитаризму

Впливова американська газета **«Нью-Йорк таймс»** у статті «Випробування для України» так оцінює дії нинішнього українського уряду: «Група відповідальних чиновників на чолі з молодим Прем’єр-міністром Віктором Ющенком змогла провести деякі реформи. Юлія Тимошенко, яка донедавна була енергетичним міністром, очистила від корупції енергетичний сектор, дозволивши уряду вперше зібрати в цій галузі податки. Реформи та економічний стрибок у Росії привели до зростання економіки минулого року...».

(Закінчення на 7-й стор.).

У номер

Шанси угоди

Сьогодні планується остаточно узгодити проект політичної угоди про співробітництво між Верховною Радою та Кабінетом Міністрів України.

Є попередня згода про таке: здійснювати конструктивну взаємодію законодавчої та виконавчої гілок влади; утримуватися від дій, які можуть спричинити суперечності і конфлікти між гілками влади та викликати політичну напруженість у суспільстві; розв’язувати взаємні проблеми лише шляхом політичних консультацій. Верховна Рада, згідно з проектом угоди, гарантує невідкладне законодавче забезпечення реалізації програми діяльності уряду.

Кабінет Міністрів України щоквартально інформуватиме парламент про хід виконання програми діяльності, проводитиме консультації з керівництвом парламенту та депутатських фракцій і груп стосовно призначення та звільнення членів уряду, голів місцевих держадміністрацій та керівників інших центральних органів виконавчої влади.

Американці допоможуть роздати землю, якщо буде Земельний кодекс

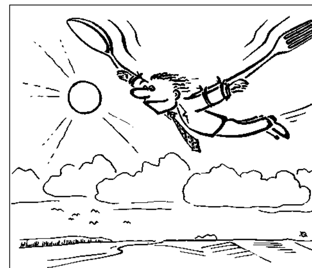
Агентство міжнародного розвитку США (USAID), як очікується, в квітні—травні нинішнього року надасть Україні 14 млн. дол. для фінансування процедури видачі державних актів на право приватної власності на землю.

Про це заявив журналістам заступник міністра аграрної політики Роман Шмідт: «У 2001 та 2002 роках буде видано 1,8 млн. державних актів. Ми розцінюємо ці процеси як закріплення права приватної власності на землю і необоротність реформування земельних відносин в Україні». Умовою надання фінансової допомоги USAID є прийняття парламентом України Земельного кодексу. Р. Шмідт також нагадав, що Світовий банк теж має намір виділити Україні 120 млн. дол. кредиту на фінансування видачі державних актів на право приватної власності на землю.

З нами хочуть судитися

РАТ «Газпром» має намір відсудити в Міжнародному арбітражному суді втрати від несанкціонованого відбору Україною природного газу в першому півріччі минулого року.

Про це повідомив агентству «Інтерфакс-Україна» заступник начальника управління поставок РАТ «Газпром» Анатолій Подмишальський.

У контексті нинішніх двосторонніх відносин цю звістку не можна розцінювати інакше, як ланку тотального наступу на економічні бастіони України. Спочатку Росія примушує наші трубні велетні згортати виробництво, лишати без роботи десятки тисяч робітників, а тепер — знекровлює нашу економіку фінансовими санкціями на підставі оформленої заднім числом звітності.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

■ *Київська область відправила потерпілим районам Закарпаття 25 вантажних машин з гуманітарною допомогою на суму понад 650 тисяч гривень.*

■ *Біля села Боровеньки Северодонецького району Луганської області виявлено 116 артилерійських снарядів і 20 мін.*

■ *Учора в Кіровограді відкрилася Всеукраїнська виставка-ярмарок «Агро-2001».*

■ *Україна завершить реконструкцію літака Ан-225 «Мрія» до середини квітня.*

P. S.

Наша адреса в Internet на сервері української преси: http://uamedia.visti.net/golos/

Перша ластівка — Бюджетний кодекс

Ранкове і денне засідання 22 березня

Парламентська хроніка

(Початок на 1-й стор.).

Депутати утворили тимчасову спеціальну слідчу комісію з розслідування подій у Києві 9 березня ц. р., у тім числі й побиття депутата Валентини Семенюк. За це проголосував 201 депутат (для ухвалення рішення треба 150 голосів). У роботі комісії братимуть участь представники всіх депутатських фракцій і груп.

Наступним рішенням парламентарії зробили крок вперед до виконання своїх зобов'язань — щоб сьома сесія ВР стала сесією кодексів. Конституційною більшістю — 391 голосом — прийнято в цілому Бюджетний кодекс України. Цим кодексом встановлено єдині правила складання проектів бюджетів в Україні та передбачено введення паралельного планування бюджетів усіх рівнів. Зокрема, вводиться казначейська форма виконання і державного, і місцевих бюджетів. Детально виписується процедура складання, розгляду та затвердження бюджетів усіх рівнів.

Передбачено перехід до нормативного методу планування бюджетів самоврядування. Запроваджується принцип субсидіарності в міжбюджетних розрахунках. Обов'язком держави при передачі делегованих видатків до бюджетів місцевого самоврядування визначено виділення відповідних бюджетних ресурсів у вигляді закріплення за бюджетами загальнодержавних податків і зборів, а також трансфертів з держбюджету. Кодекс не допускає створення позабюджетних фондів органами державної влади, місцевого самоврядування та іншими бюджетними установами. Міським радам міст з чисельністю населення понад 800 тисяч мешканців надано право здійснювати зовнішні запозичення.

Спроби депутатів подолати вето Президента на закон про вибори до парламенту не увінчалися успіхом — лише 262 голоси за необхідних 300. Однак прийнято нову редакцію закону, в якій частково враховуються зауваження Президента, і направлено її на повторний розгляд глави держави. Пропорційну виборчу систему — вибори лише за партійними списками — збережено. Тож або Президент його знову не підпише, або шляхом політичних переговорів таки буде знайдено компроміси, і Л. Кучма змінить своє ставлення до закону і його головного каменя спотикання — пропорційної виборчої системи.

Щодо проекту закону про Кабінет Міністрів України, який також уже неодноразово повертали до парламенту з президентськими зауваженнями, вирішили піти таким шляхом: скасувати попередню редакцію закону і прийняти за основу нову — розроблену депутатом Ігорем Коліушком («Реформи-Конгрес»).

У першому читанні прийнято проекти змін до закону про оподаткування прибутку підприємств нафтогазового комплексу, зміни до закону про загальні засади подальшої експлуатації і виведення з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення зруйнованого 4-го енергоблока на екологічно безпечну систему, проект закону про колективне садівництво, зміни до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо встановлення відповідальності за порушення законодавства про енергозбереження. Схвалений у першому читанні проект закону про механізм повернення трудових заощаджень населення, внесений Наталією Вітренко, зокрема, передбачає за рахунок вкладів в колишньому Ощадбанку СРСР погашати заборгованість за житлово-комунальні послуги. Схвалено також постанову ВР про інформацію Кабінету Міністрів про хід реалізації заходів, пов'язаних з виконанням рекомендацій учасників парламентських слухань стосовно закриття ЧАЕС.

Юліана ШЕВЧУК.

...І люби ближнього

Напередодні другої річниці загибелі В'ячеслава Чорновола, Народний Рух України повторив акцію свого колишнього лідера. Вона розпочалася в стінах парламенту, коли кожний народний депутат, представники уряду, преси, гості отримали листівку із гаслом: «Закон один — для всіх! Народний Рух України. В'ячеслав Чорновіл. Не вбивай. Не кради. Люби ближнього».

Як вважає дехто з аналітиків, схоже на те, що почалася серйозна передвиборна робота партії. Це підтверджує і недавнє призначення керівником Центрального виборчого штабу НРУ ідеолога кампанії 1998 року Ярослава Лесюка. Протягом останнього року він є президентом фонду «Український вимір». До речі, альманах фонду «Напередодні. Вибори-99» було визнано найкращим політичним виданням України 1999 року.

Фото Дмитра ГАВРИША (УНІАН).

Заява фракції партії «Яблуко»

Уже чотири місяці українську державність точить суспільно-політична криза. Внаслідок надмірного радикалізму опозиції та безініціативності, млявості влади падає міжнародний авторитет держави і страждають звичайні громадяни.

Уже чотири місяці залишається під сумнівом співпраця України з міжнародними організаціями. Під загрозою низка великих інвестиційних проектів. Переговори з іноземними партнерами різко ускладнились. Внаслідок цього українська економіка втратила понад мільярд гривень і нині стоїть на межі кризи.

Уже чотири місяці в Україні відверто нехтують основні принципи відкритого суспільства. Замість прозорої політики влада і опозиція вдаються до «таємної дипломатії». Закулісні змови та сумнівні політичні ігри призводять лише до загострення конфлікту, що ставить під загрозу демократичний, цивілізований шлях розвитку України.

Враховуючи це, партія «Яблуко» пропонує своє посередництво у діалозі між владою і опозицією. На цей крок нас надихають не надмірні амбіції, не бажання заробити додаткову популярність виборців і не переоцінка свого інтелектуального потенціалу.

Ми пропонуємо своє посередництво тому, що нині партія «Яблуко» — єдина сила, яка, з одного боку, не заангажована у владних структурах і не має перед ними жодних зобов'язань. З іншого боку — уникла спокуси голої опозиційності і змогла об'єктивно оцінити ситуацію, що склалася в суспільстві.

Партія «Яблуко» має серед своїх членів кваліфікованих фахівців, які володіють досвідом ведення складних міжнародних і внутрішніх переговорів між непримиренними силами.

Партія «Яблуко» має в своїх лавах людей із репутацією порядних, принципових особистостей, яких неможливо ні залякати, ні підкупити, ні ввести в оману.

Основним гаслом партії «Яблуко» є «Свобода і щастя українського народу». Ми переконані, що свободи і щастя можна досягти не кров'ю і насильством, а прозорими і чесними переговорами, які враховують інтереси всіх представників українського суспільства.

Михайло БРОДСЬКИЙ,
співголова фракції.

Технічні проблеми свободи слова

Державний поліграфічний комбінат «Україна» — один з наймолодших у країні: нещодавно йому виповнилося 20 років. Однак підприємство успішно працює і в ринкових умовах. У перші роки незалежності його було перепрофільовано на випуск цінних паперів і документів суворої звітності.

Але, як зазначив директор комбінату Анатолій Шевчук, попри підпорядкованість підприємства Міністерству фінансів, кошти на свій розвиток поліграфісти заробляють самі, не отримуючи жодної копійки з бюджету. Щороку третину прибутку виділяють на оновлення технічної бази і модернізацію виробництва.

Саме тому Комітет ВР з питань свободи слова та інформації провів своє виїзне засідання на поліграфкомбінаті «Україна». На ньому народні обранці обговорили питання законодавчого забезпечення розвитку поліграфічного виробництва, тому що останніми роками з'явилися небезпечні тенденції до занепаду галузі. Нині зношеність обладнання на державних поліграфічних підприємствах сягнула 80 відсотків. На відміну від державних, комерційні структури розвиваються значно успішніше. А тому один із шляхів виходу з кризи — процес роздержавлення галузі. Але, за словами голови комітету Олександра Зінченка, потрібний системний підхід до зміни форми власності в поліграфічній промисловості. Він також повідомив, що такі заходи планово провести в Луганську і Львові.

Володимир КОРОЛЮК.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про приєднання України до Протоколу про охорону навколишнього середовища до Договору про Антарктику

Верховна Рада України **постановляє:**

Приєднатися до Протоколу про охорону навколишнього середовища до Договору про Антарктику.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 22 лютого 2001 року.
№ 2284-III.

За гучні гасла не заховатися

Коментар

Позавчора слідчий ізолятор СБУ, де перебувають 14 затриманих учасників «битви на Банковій», відвідала Уповноважений ВР з прав людини Ніна Карпачова. За її словами, «підопічні» Служби безпеки не скаржаться на умови і навіть приємно здивовані арештантським меню і медичною допомогою.

На відміну від лук'янівського СІЗО, де на харчування Юлії Тимошенко, наприклад, виділяється лише 1 гривня на день, слідчий ізолятор в Аскольдовім провулку — мало не санаторій: тут виділяється на харчі одного «відпочиваючого» аж 5 гривень. Омбудсман стверджує, що всі, з ким вона розмовляла, скаржаться на інше — власну нерозсудливість, яка вивела їх на «стежку війни». «Я зрозуміла, що більшість хлопців, яких було залучено до акції, — хворі, і серйозно. Більшість із них мають психічні хвороби і навіть перебували на обліку у психневродиспансерах. Вони надзвичайно жалкують, що так сталося. Кажуть, що не брали участі у бійках, а хвору молодь було спеціально виставлено в перших шеренгах». На запитання кореспондента «ГУ», чи називають вони конкретних осіб, хто виставляв їх у «передові загони», Ніна Карпачова відповіла: «Так, називають. Але я не можу поділитися цією конфіденційною інформацією. Це і є таємниця слідства».

Уповноваженого з прав людини насамперед цікавили три моменти: умови утримання, стан здоров'я і правовий захист затриманих. Вона запевнила, що Омбудсман завжди стоїть на боці людини і ніколи не захищає владу, хоч якою доброю та була б. Якщо умови утримання і стан здоров'я не викликають особливої стурбованості захисниці прав людини, то з правовим захистом є проблеми. Не всі родичі мають можливість користуватися кваліфікованою адвокатською допомогою, стверджує Н. Карпачова. За її поданням уже звільнено понад 30 осіб, затриманих 9 березня. Ніна Іванівна сподівається, що перелік звільнених завдяки її зусиллям збільшиться. «Я сьогодні вже готова щодо кількох хворих осіб порушити питання про заміну запобіжного заходу».

За її висновком, загрози життю нікому з тих, хто перебуває в СІЗО, немає. У Миколи Ляховича не підтвердилася підозра на внутрішню гематому, хоча його справді було побито. Ніна Карпачова стверджує, що «бойові рани» учасники акції здобули не тільки під час бійки на Банковій, а й після: «Так, під час затримання застосовувалися недозволені методи. Це взагалі велика проблема. Ми мусимо привчити правоохоронців ставитися з повагою до гідності людини. Будь-якої, в тому числі і заарештованої». До речі, під міліцейську облаву потрапили люди, абсолютно не причетні до «з'ясування стосунків» між правоохоронцями і «бойовими загонами». Жертвою «оборонної» операції став учитель історії з Хмельниччини Вадим Головатий, який нині працює на будівництві меморіалу на майдані Незалежності. Ніна Карпачова вибачилася перед ним від імені влади.

А найвищий представник влади — Президент Леонід Кучма — того самого дня в Криму визначив, хто насправді має не просто вибачатися, а каятися за те зло, яке «ці сили зробили для України і українців». За свій авторитет Президент сам відповідатиме, але «насамперед треба, щоб ті сили, котрі затіяли цю провокацію, стали на коліна перед українським народом і вибачилися... Тоді все тихенько стане на свої місця. Люди бачать, хто є хто, за гучні слова і фрази не заховаєшся», — дуже точно підмітив Леонід Данилович. А якщо хтось і хоче щось заховати, то це «сьогодні неможливо. Якщо заховаєш сьогодні, завтра воно все одно вилізе». Залишається народові України чекати цього «завтра», коли «вилізе» той, хто і має стати перед ним на коліна для каяття.

Л. Кучма також визнав, що в роботі правоохоронної системи країни є багато недоліків. Але в цьому насамперед винна... Звичайно, Верховна Рада. Адже те, що сьогодні немає достатньої законодавчої бази, «всі знають». І тому сам Президент «не знає», як ми сьогодні будемо звітувати перед Радою Європи. На себе зобов'язання взяли, а в нас нема ні Кримінального кодексу, ні багатьох інших, — поскаржився кримчанам Президент. У нас і справді немає багато чого, щоб ми могли хвацько відзвітуватися перед Страсбургом. Хіба що заспокоїмо Раду Європи такою новиною: «сьогодні при Президентові працює комісія з реформування правоохоронної системи України», котру очолює він особисто.

Напевне, світова спільнота буде приємно вражена і надзвичайною гуманністю нашого Президента, який «розуміє ситуацію сім'ї зниклого журналіста. Витримати таке, ви знаєте, я іноді не витримую, а як їм витримати?». Що-що, а ціну «витримки» нашого Президента ми знаємо...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Щоб річки не виходили з берегів

(Початок на 1-й стор.).

Про це йшлося під час перебування Прем'єр-міністра України Віктора Ющенка у Закарпатті. Наголошувалося, що треба нарешті прийняти одну, але грунтовну програму протипаводкових робіт і довести її до логічного завершення, щоб таких трагедій закарпатці у майбутньому не переживали. Навіть за умови, якщо доведеться дещо скоротити обсяги капітального будівництва в інших регіонах і галузях.

Паралельно із захистом населених пунктів, що хронічно потерпають від стихії, потрібно здійснити масштабний проект спорудження акумулювальних водосховищ у верхів'ях Тиси, Тересви, Боржави, інших річок, як роблять це сусідні держави Карпатського регіону. Вони мають такі сховища на 200—400 мільйонів кубометрів повеневих вод, а Румунія, наприклад, — на 1,5 мільярда кубометрів. Споруджені ці сховища ще за співробітництва у рамках колишньої Ради Економічної Взаємодопомоги.

Віктор Ющенко наголосив, що відповідати за ліквідацію наслідків повені будуть від міністрів до голів райдержадміністрацій. Той, хто хоче нагріти руки на чужому горі або зробив це, має бути негайно усунений з посади. Прем'єр-міністр звернувся до природоохоронців з вимогою, щоб їхня позиція, де рубати і як рубати ліс, була непохитною. А щодо виділення коштів на відселення людей із зсувонебезпечних територій, які не передбачено бюджетом, то прем'єр вважає, що доведеться в інтересах справи маневрувати ресурсами. І парламент це зрозуміє. Але застеріг: кожна копійка має бути під контролем і використовуватися ефективно. Не можна без кінця спекулювати на всіляких навколоповеневих пристрастях. У зв'язку з цим погоджено створити спеціальну комісію з вивчення причин повеней та перевірки використання коштів, що має і політичне, і моральне значення.

Разом з Віктором Ющенком потерпілі райони відвідали міністри — з фінансів Ігор Мітюков, з питань надзвичайних ситуацій Василь Дурдинець, екології та природних ресурсів Іван Заєць, народний депутат Петро Порошенко. На прес-конференції за участю голови облдержадміністрації Віктора Балоги та голови облради Івана Іванчо було висловлено, зокрема, переконання, що прийняття Верховною Радою України закону про спеціальну економічну зону «Закарпаття» значною мірою сприяло б зміцненню економіки краю, а отже, і розв'язанню повеневих проблем.

Учора на Закарпатті вперше був погожий весняний день. Річки входять у береги.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

Спорт

Лише результати

Футбол

Першість країни. Перша ліга. 18-й тур. «Прикарпаття» — «Борисфен». 1:2. «Чорноморець» — «Буковина». 1:0. «Зірка» — «Закарпаття». 0:0. «Динамо-2» — «Металург». 0:0. ФК «Черкаси» — ФК «Вінниця». 4:3. «Шахтар-2» — «Волинь». 3:1. ЦСКА-2 — «Спартак». 3:0. ФК «Миколаїв» — «Поліграфтехніка». 1:0. «Дніпро-2» — ФК «Львів». 1:3.

«Динамо-2» — 40 очок, «Поліграфтехніка» — 35, ЦСКА-2 — 34, ФК «Миколаїв» — 33, ФК «Львів» — 31, «Прикарпаття» —30, «Чорноморець» — 29, «Закарпаття» — 28, «Металург» — 24, «Зірка», «Борисфен», ФК «Черкаси» —23, «Шахтар-2» — 22, «Дніпро-2» — 21, «Волинь» —18, «Спартак» — 16, ФК «Вінниця» — 15, «Буковина» − 8.

Яким він хлопцем був...

Рівно сорок років тому світова космонавтика зазнала першої втрати

23 березня 1961 року не в космосі, а на землі, під час експерименту в сурдобарокамері трагічно загинув наш земляк, харків'янин, старший лейтенант Валентин Бондаренко. Він наймолодший з гагарінського призову — двадцяти льотчиків, які входили до першого загону радянських космонавтів.

Його батько був партизанським розвідником у з'єднанні Антона Одухи. Син готувався стати розвідником космосу. Батька нагороджено одинадцятьма орденами і медалями. Син так і не одержав свою єдину нагороду — орден Червоної Зірки.

Товариський, веселий Валентин, як і його земляк П. Попович, завжди був у центрі уваги кожної компанії.

— Прізвисько йому дали «дзвіночок», — розповів П. Попович.

— Він добре грав у футбол, — згадував Олексій Леонов, — а в настільному тенісі серед нас йому не було рівних. Валентин ніколи не ображався на дружній розіграш і сміявся разом з усіма.

— Іноді Валентин міг погарячкувати, але без злості й образи, буквально на мить зірветься й одразу почервоніє, засоромиться за свою нестриманість, — сумує Георгій Шонін, який жив в одній квартирі із сім'єю Бондаренків.

На прохання мами поховано В. Бондаренка в Харкові на Філіповському кладовищі. Двадцять шість років чорний мармуровий обеліск відсвічував словами:

Бондаренко Валентин Васильович
1937.16.02 — 1961.23.03
«Світлої пам'яті від друзів-льотчиків»

І лише через чверть віку правда прийшла і сюди — у тишу могильних пам'ятників. 1987 року на обеліску засяяв золотом ще один рядок: **«космонавтів СРСР».**

Леонід БРОВЧЕНКО.

На знімку: молоде подружжя — Ганна і Валентин Бондаренки. Травень 1958 року.

Фірма «Екструдер» — український знак якості

Не менш як 80 відсотків пресів харківського науково-виробничого підприємства «Екструдер» для виробництва особливо якісної олії експортуються до країн близького і далекого зарубіжжя. Піднявшися з невеликого малого підприємства і залишивши далеко позаду багатьох конкурентів, нині «Екструдер» виходить на рівень підприємств такого плану США та Італії.

Коли десять років тому Василь Сулима, нині генеральний директор харківського НВП «Екструдер», розпочинав свою справу, за плечима в нього був чималий професійний досвід. Робота на заводі тракторних двигунів, навчання на вечірньому відділенні металургійного факультету ХПІ, близько 20 років роботи в механічному цеху рідного навчального закладу. Кілька років він провів у В'єтнамі, допомагаючи місцевим інженерам оволодівати професією. Повернувся з Ханоя, до речі, з урядовою нагородою.

У перші роки перебудови вирішив стати підприємцем, вклавши свій багаторічний досвід і невеликий грошовий капітал у виробництво, обладнання для переробки олійних культур. Разом з однодумцями, «струснувши порох» з конструкторських розробок минулих років, фірма знайшла «ключ» до виготовлення нинішнього прес-екструдера.

Василеві Сулимі потрібні були роки наполегливої праці, щоб підприємство посіло гідне місце на світовому ринку виробників продукції для переробки олійних культур.

Нині харківське науково-виробниче підприємство «Екструдер» спеціалізується на виготовленні переробного сільськогосподарського обладнання з виробництва олії практично з усіх культур: соняшнику, ріпаку, сої, арахісу та багатьох інших. За час свого існування підприємство виготовило понад 1400 штук прес-екструдерів. Унікальність конструкції полягає в тому, що її застосування усуває потребу в цілій групі додаткового обладнання для таких переробних установок.

Обладнання для виробництва олії від НВП «Екструдер» характеризується передовсім своєю простотою, надійністю та економічністю. Воно споживає електроенергії в 3—5 разів менше, ніж застаріла техніка. Може розташуватися на площі лише в 9 квадратних метрів. І за господарського підходу окуповується протягом двох місяців. Високоякісна техніка дає змогу забезпечити 42—50% виходу олії. Маючи в господарстві один-три преси-екструдери марки ЕК-75/120 і комплект обладнання — пневмотранспортер, сепаратор-очищувач, розливна лінія, можна мати власний міні-завод з виробництва нерафінованої олії вищого гатунку.

— Запорука успіху нашого підприємства,— каже Василь Сулима, — в тому, що ми від самого початку були націлені робити не прибуток будь-що, а високоякісні вироби, які не поступаються ні в чому світовим виробникам такої техніки. Використовуємо у виробництві лише високоміцний метал, складання здійснюємо з такою ретельністю, ніби виготовляємо літак. Універсальність моделі екструдера потребує розробок високоміцних деталей та вузлів. Ніколи фірма не шкодувала грошей на модернізацію обладнання, тому харківські прес-екструдери не поступаються за якістю імпортним. Про це свідчить і висока оцінка експертів на міжнародних виставках. Географія продажів харківських пресів давно подолала кордони України. На сьогодні близько 85% екструдерів успішно йдуть на експорт до Росії, на Кавказ, а також в далеке зарубіжжя — Ізраїль, Камерун, Ліван, Алжир. І хоча в цьому бізнесі досить багато іменитих конкурентів, і передовсім у США та Італії, успіх українського підприємства однозначно —в якості.

1998 року підприємство «Екструдер» взяло участь у Другій всекитайській виставці інвестиційних проектів, де китайські товаровиробники зацікавилися українською технікою. Саме там було організовано україно-китайське спільне підприємство. Воно робить лише перші кроки. Але майбутнє його обом сторонам видається успішним. На сьогодні в Китаї складено понад сто машин, проте вони ще не відповідають українським стандартам якості. Для поліпшення якості вироблюваної продукції українські інженерно-технічні фахівці увесь час навчають китайських партнерів. До речі, потреба в прес-екструдерах у Китаї становить 60 тисяч штук.

Утім, використання цих пресів тепер уже виходить за звичні сфери застосування. Відомо, що білкова їжа нині дуже популярна в усьому світі. Доброю перспективою забезпечення України рослинним білком Василь Сулима вважає вирощування сої та її переробку за китайською технологією, що буде корисно для партнерів спільного підприємства і для України загалом.

У грудні минулого року НВП «Екструдер» відсвяткував свій десятирічний ювілей. Але попри порівняно молодий вік, підприємство зуміло довести свою життєздатність. Завдяки дружному і професіональному колективу, який утворився довкола Василя Сулими, головного генератора ідей, підприємство процвітає і досягає значних результатів за жорстких умов міжнародного ринку.

Ірина ГРУБНИК.

Харків.

У номер

Київ

Дехто з товаришів не доплачує!

Уряд надасть фінансову допомогу регіонам у 101 мільйон гривень для того, щоб місцеві бюджети до 1 квітня покрили борги у заробітній платі.

Нагадаємо, що свої зобов'язання держбюджет виконав ще 7 березня. Гроші надійдуть з суворим попередженням про персональну відповідальність глав облдержадміністрацій за спрямування їх за призначенням. Забудькуватим Віктор Ющенко нагадав, що на покриття боргів у заробітних платах згідно з президентським указом має витрачатися до 75 відсотків обсягу місцевого бюджету. Тим часом у лютому середні витрати на це місцевих бюджетів не перевищили навіть 54 відсотки. Найнижчі показники у Запорізькій, Закарпатській і Донецькій областях.

Донецьк

Без дозволу тільки боги горшки ліплять

70 відсотків керівників малих і середніх підприємств Донецької області не знають своїх обов'язків з охорони праці і ступеня відповідальності за бездіяльність. Такого невтішного висновку дійшли фахівці відповідних обласних служб, які спільно із інспекторами територіального управління Держнаглядохоронпраці здійснили перевірки.

Роботу на виробництвах, які становлять загрозу життю працівників, було припинено, ***повідомляє наш власний кореспондент Ліна КУЩ.***

Чернівці

Вода подорожчала. Але не для всіх

Відтепер чернівецькі промислові підприємства сплачуватимуть за кубометр води по дві гривні (стара ціна — одна гривня), за кубометр стічних вод — по 70 копійок (раніше — 35 копійок). Знижку зроблено бюджетним установам та житлово-комунальним підприємствам. Керівники водоканалу аргументують чергове підвищення тарифів як вимушений захід, ***повідомляє наш власний кореспондент Василь БАБУХ.***

Херсон

Дорогою в небо, ламаючи крила

Учора місто прощалося з військовими льотчиками, котрі загинули внаслідок аварії, що сталася з вертольотом Мі-8 на аеродромі селища Чорнобаївка. Якби вертоліт не спалахнув, льотчики, можливо, залишилися б живими: висота, з якої упав гелікоптер, не перевищувала третього поверху. Досі офіційно не оголошено про причину трагедії. Розглядають дві версії, зазначив у розмові з херсонськими журналістами міністр оборони Олександр Кузьмук: неправильні дії екіпажу або неполадки в техніці. Категорично заперечив міністр всілякі припущення про мету польоту та зайвих пасажирів. З борту мали вправлятися у стрибках з парашута курсанти Інституту сухопутних військ. Так само схильні вважати і колеги загиблих. Зношена техніка — це одне. Але й людський ресурс важливий: льотчики, котрі місяцями не піднімаються в небо через безконечну скруту з пальним, без тренувань втрачають свій професіоналізм, ***повідомляє наш власний кореспондент Алла БРУСИЛОВА.***

Фотофакт

У Луганському інституті внутрішніх справ відкрито виставку ікон, виготовлених засудженими.

Фото Вадима ЛІСНОГО (Укрінформ).

Клани готові захопити і поділити владу. І Україну

Інтерв'ю Прем'єр-міністра України Віктора ЮЩЕНКА газеті «Голос України»

(Початок на 1-й стор.).

Потрібні відповіді — чесні й відверті: що привело до позитивів у цій динаміці. Так само як і те, що пригальмовує цей поступ. Без об'єктивного погляду, реальної оцінки країна, влада, народ, зрештою просто громадянин, не одержують правильної системи координації дій. Ось це важливо, а не вихваляння заслуг Ющенка. Нинішній уряд прийняв, як і уряд Марчука чи Пустовойтенка, всі попередні бази і негативів, і позитивів. Чого більше, чого менше — я навіть не хочу підраховувати.

Примітка головного редактора «ГУ»:

— Але ми не можемо не підраховувати. Саме попередники заклали умови наближення дефолту. Зокрема, і Валерій Пустовойтенко. А нинішні «доброзичливі» оцінки, на мою думку, виставляються з єдиною метою. Тому, хто хоче досхочу стати прем'єрства, не терпиться показати, що не такий успішний уряд Ющенка: він просто скористався результатами роботи попередників. І нічого не буде страшного, якщо ми прем'єра поміняємо. Тобто почалась спроба привчити суспільство до сценарію, який мріють запустити у квітні. Відомо, з яких причин мріють.

— Якщо відверто, то ми були не тільки на межі дефолту. Ми навіть не мали збалансованих державних фінансів. Було розвалено фінансову систему, в якій одну третину виконували бартером та заліками. Ми одержали тільки перед пенсіонерами майже по півтора мільярда гривень боргів. Майже 6,3 мільярда гривень становили борги із заробітної плати. Це ж не заборгованість нашого уряду, але за неї доводиться відповідати саме нам. 2000 рік ми присвятили тому, що відповідали за чиїсь борги. І за внутрішні. І на міждержавному рівні. Хай хто як оцінює ту статистику, але вона є абсолютно достеменною. Міжнародною. На 17 відсотків, або на 2,4 мільярда доларів, ми скоротили зовнішні борги України. Вперше, до речі, за історію нашої суверенної держави.

Примітка головного редактора «ГУ»:

— Отже, я дозволю собі зробити висновок. Ті, хто стверджує, що якісь сьогоднішні досягнення було закладено попередниками, просто кажуть неправду. Мінімум. З яких причин — політичних чи якихось інших, але неправду.

— Не повну правду.

— Рівно рік тому в інтерв'ю нашій газеті ви заявляли: «Маєте перед собою уряд, якого не маєте поняття відставки. Уряд, який сьогодні багатьма і за багатьма моментами зраджений, яким у багатьох моментах торгують». Минув рік. Як ви вважаєте, питання зради і торгу уряду сьогодні так само актуальне на порядку денному?

— Довільна політична поведінка, часто замішана на відвертому цинізмі певних сил і певних лідерів, і є проявом зради, яку на собі постійно відчуває уряд. Нас ніхто не питає, чи всі проекти запропонованих нами змін до законів розглянули в парламенті, чи маємо ту економічну політику, якої хотіли б. Безліч нерозв'язаних — не з нашої вини — нагальних питань. У нас тільки кажуть: минув рік, подивіться, як ви зробили, що ви зробили, виплатили, та не зробили, не виплатили. Або зробили, але пізно. Чому пізно? — ніхто не замислюється. І чисто по-людськи це дуже болить. Тому, що це до якоїсь міри нечесно. Кажучи про те, що уряд не боїться відповідальності, ми усвідомлюємо: нам нема куди далі передавати цю відповідальність, завжди зосереджуватиметься на уряді. В перемоги, в тому числі й українській, завжди багато батьків. А в поразки тільки один — уряд. Решта залишиться збоку.

— Вам пропонують і торг: віддати кілька міністерських портфелів в обмін на підтримку 10 квітня...

— Не лише кілька портфелів. Торг глобальніший, як ви знаєте. Майже ультимативний — коаліція. Це в принципі чудова тема, модель, за якою живуть провідні економіки Заходу. Але, коли ми кажемо про те, чого до кінця не розуміємо (або надто добре розуміємо і саме тому кажемо), ми забуваємо, що ми, поки насправді не сформували навіть конструкції і ряду засадничих речей, принципових для роботи більшості... Жоден наш документ не дає відповіді на запитання: що таке політична більшість, яка її роль, механізми, як формуються взаємні, адекватні, симетричні права і зобов'язання. Тому на сьогодні розмови про коаліційний уряд є не що інше, як провокація. Нам їх підкидають, як гарячу картоплину, щоб уряд з нею мотався, бігав, перекидав з рук у руки. Ми кажемо «так», ми вітаємо коаліційний уряд, його засади і взагалі це — одна з форм парламентської демократії. Але... де політична коаліція, яка має ідеологічну платформу, відрегульовані механізми, які формують баланси політичних інтересів? Коли це викидається, будьте пильні: за псевдодемократичною обгорткою ховається троянський кінь.

Певна частина політичних сил своє існування бачить тільки в системі конфлікту. Це така форма самореалізації. І, звичайно, неприємно, коли Медведчук чи Волков, чи ще хтось роблять попередження або ставлять умови: треба двох губернаторів чи кількох міністрів зняти для того, щоб вони пішли назустріч — підтримали уряд. Це прямісінькі свідчення того, що Кабмін хочуть бачити філією СДПУ(о) або якоїсь іншої фракції. А ми мусимо говорити про систему політичних інтересів. І цю систему має формувати політична більшість. А вона, якщо буде глибоко структурованою, без сумніву, повинна формувати уряд, починаючи від Прем'єр-міністра.

— Тобто навіть передчуття 10 квітня не примусить вас виставити на торги міністерські портфелі?

— Уряд поводитиметься адекватно. Якщо ми відчуємо, що консолідуючі процеси до такої міри важливі, що варто ризикувати, в тому числі ресурсами й кадрами, без сумніву, цим треба ризикувати. Якщо формування Кабінету Міністрів є тією цеглиною, яка сьогодні може утримувати, удосконалювати політичну більшість, я як Прем'єр-міністр перший піду назустріч цим політичним силам.

Я зроблю все, щоб не допустити заготовленого сценарію. Ще раз наголошую на його політичній позиції. У певних сил визріло сьогодні завдання — посіяти не тільки політичний конфлікт, а й культивувати його вже як конфлікт у розквіті: з парламентською та урядовою кризами. Їм треба започаткувати одну з трьох речей. Перше. В тій ситуації, що в нас є, запропонувати коаліційний уряд. Я не думаю, що це випадкова ідея, просто запозичена з красивої теорії. Розуміючи чітко, що в нас немає політичної коаліції, яка здатна була б сформувати уряд, а є тільки парламентська більшість, автори ідеї підштовхують нас усіх до політичного глухого кута. А це, власне кажучи, потрібно для створення урядової кризи. (Не секрет, що острови стабільності поки що залишаються в уряді). Чи в інших державних інституціях.

Другий момент. Якщо не вдається затягти в урядову кризу, потрібно нав'язати інвентаризацію більшості парламенту. Підсумок буде той самий. Тільки дорога в глухий кут починатиметься з кризи парламентської. З кризи лідерів, і врешті-решт, та сама мета — урядова криза. Ну третя ідея, над якою старанно працюють, — саморозпуск парламенту. Ініціатори такого сценарію можуть привести і президентську владу, і уряд до ситуації, коли просто скує параліч виконавчу владу. Тому я так різко негативно ставлюся до прибамбасів навколо теми коаліційності. Це не приватна позиція Прем'єр-міністра в даному разі. Це позиція уряду, який сьогодні відповідає за економічне і соціальне життя у країні.

Примітка головного редактора «ГУ»:

— Але у Верховній Раді прибічники коаліційного уряду визнають: так, у нас немає консолідованої більшості, але є спільна платформа, навколо якої кілька партій чи фракцій об'єдналися б за спільною або близькою ідеологією. Але хай це буде наша українська практика, наша особливість: не маючи коаліції у ВР, створимо на першому етапі не коаліційний уряд, а уряд більшості. Тобто те саме, тільки під іншою вивіскою. Я знаю: хтось вирішив, і ми знаємо хто, що уже готовий посісти посаду прем'єр-міністра. Щоб за рік до парламентських виборів під себе і під свою партію, і під свої клани взяти адміністративні, фінансові та інші ресурси. І ще одне. За Конституцією, якщо Президент з якихось причин не зможе виконувати свої функції, то та людина, яка прагне скористатися плодами коаліції, стає виконавцем обов'язків глави держави і відповідно під себе і під свій клан забезпечує президентські вибори. Отакий розвиток подій запланували ініціатори коаліційного уряду.

— Знаєте, від чого сьогодні найбільше болить і на самоті, і публічно душа та серце? Якби ми сьогодні всі думали про Україну, це було б базовим принципом, який практично миттєво посадив би сторони за стіл для політичного діалогу. Бо рано чи пізно знайдуться способи, методи, дії, які змусять владу вирішувати наболілі питання, а не заплющувати на них очі.

Між іншим, можна поговорити і про політичний спектр уряду: 9 членів уряду, і віце-прем'єри також, представляють певні політичні платформи. Якщо ми підемо далі, до рівня голів обласних адміністрацій, там можна побачити спектр дуже цікавих політичних ресурсів. А якщо ще далі, там партійна палітра взагалі різноманітна.

— Наскільки, на ваш погляд, уражена коаліційною «нежиттю» парламентська більшість?

— Переконаний, що значна частина політичних сил з парламентської більшості все-таки чесно підходить до бачення політичного представництва в уряді. Хоча є частина політиків, які за визначенням «коаліційний уряд» бачать одну з форм його приватизації. І не тільки це...

Скажу коротко. Незважаючи на всякі «інфекції», уряд висловлює відверту і чітку свою позицію. Ще раз наголошую, це не приватна думка прем'єра. Знаєте, я не формував би уряд за принципом служіння міністрів інтересам Ющенка чи якихсь там його специфічній політиці. Коли ви подивитесь на будь-якого міністра — це людина, котра має достатню позицію, яка ідеологічно вписується в економічний курс, визначений політичною декларацією, економічними програмами.

— Ваше ставлення до ідеї коаліційного уряду вже відоме. Нас цікавить такий аспект: що змусило лідерів певних кіл вступити з вами у відверте протистояння? Адже ще донедавна витримка їм не зраджувала. Це передчуття квітня чи намагання скористатися нинішніми політичними подіями? Як ви це поясните?

— Гадаю, що в основі, звичайно, стоїть політичний розрахунок. Сама ситуація змушує їх сьогодні відкрити справжнє обличчя. Вони від нетерплячки і снують провокаційні схеми, використовують досить авантюрні струни, гру на домислах, на речах, які важко навіть з великою часткою уяви віднести до демократії. Але політика, яка не відповідає українському інтересові, українській присутності у світові, — згубна. І ми просто доношуємо речі, які неможливо пояснити з позиції бідної людини, з позиції українців, з позиції національного інтересу. Це досить зухвалі цілі і не менш зухвалі способи їх досягнення. І тому практичний компонент сьогодні для цих сил, можливо, провідний. Ідеться про ресурси, інтереси, які політично потрібно захистити. Звідси і втрата маски.

— Рік тому йшлося про солідарну відповідальність парламентської більшості та уряду. Сьогодні робоча група працює над документом, який мав би визначати принципи відносин між урядом і парламентською більшістю. Це повернення на круги своя? Яким ви бачите ці принципи?

— Не хотів би сьогодні коментувати проект документа. Його уряд не ініціював. Але в нас є своя позиція. Ми її обґрунтовуємо і невдовзі подамо. Сподіваюся, знайдемо гармонію з парламентською більшістю і порозуміємося з третьою стороною — Президентом. Нині тривають консультації, і я не хотів би забігати наперед. Тільки запевню: уряд ніколи не допустить ситуації, коли гра йтиме в одні ворота. Маючи абсолютно чесну відповідальність і перед народом, і перед Президентом, і перед Верховною Радою, ми будемо чесно підходити і до взаємостосунків з парламентською більшістю. Не зважаючи ні на що. А зважати нас хочуть змусити. Певні політичні сили, розуміючи, що сьогодні, напередодні виборчого перегону, володіти міністерським портфелем — не така вже й велика потреба, не можуть втриматися від спокуси встановити контроль над місцевою владою. Тобто у переддень виборів долучити до всіх інших можливостей потужні адміністративні ресурси. Однак і ми обізнані, у яких особливостях і притоках працюють різні фінансові канали.

Ми сьогодні створили атмосферу, у якій 11 фракцій сидять за столом переговорів. Давайте пильно дивитися за поведінкою: хто наполягатиме на ревізії більшості, кого вона більше задовольняє? Так і дізнаємося, хто хоче її розвалити. Легко виявити й ті сили, які хочуть і працюватимуть для демократичного вибору України.

— Але ж до більшості належать і представники опозиційних політичних сил. Вас це не бентежить після відомого наказу Президента визначитися з політичними позиціями?

— Уряд прагне, і я цього не приховую, всіма можливими ресурсами забезпечити збереження більшості у Верховній Раді. Бо наявність політичної більшості у парламенті впливає на ефективність роботи виконавчої влади. Тому дозволю ще раз повернутися до вже сказаного: уряд рішуче засуджує спроби парламентської інвентаризації. Це відхід від відповіді, що сталося в більшості і як знайти форму зближення в її рамках.

— Однією зі складових програми уряду ви називали стабільну політичну ситуацію. На жаль, однією із складових нинішньої політичної ситуації є нестабільність. Це дуже перешкоджає реалізації завдань, поставлених перед вашою командою? Ви не боїтеся, що з цієї нестабільності скористаються ваші опоненти 10 квітня?

— Питання про мої шанси залишитися чи не залишитися на посаді прем'єра неактуальне. Набагато важливіше, які шанси в України? Суспільство сьогодні переживає серйозний конфлікт. І проблема навіть не в глибині цього конфлікту — у відповіді на нього. Щоденні спроби завуалювати, авантюрно змалювати ситуацію, обхитрити, спровокувати зіткнення замість політичного діалогу насторожують мене і просто як громадянина, і тим більше — як прем'єра. Звичайно, це дуже перешкоджає працювати урядові стабільно й ефективно. Це очевидно.

— Незалежно від вашого ставлення до цього вас називають надією української демократії. Скажіть щиро, ви виправдовуєте це звання?

— Розумієте, це дуже легке запитання, таке солодке...

— Дуже не солодке.

— З підтекстом? Ну що ж... Сотні років Україну водили манівцями. Під різними імперіями, під різними поводирями, під різними прапорами. І нині, можливо, за останні 10 років, Україна має шанс 50 на 50. Або вибір демократії, цивілізованого розвитку нашого суспільства, або ми знову повертаємо до спеціальних режимів, монополітичної системи, ще не забутої моделі економічного управління. Це, друге, означає забрати шанс в українців,

забрати шанс у нашої країни жити вільно і гідно. Сьогодні стоїть питання — з ким виборювати цей шанс? Легко відперсоніфікувати — ти готовий чи хтось готовий. Давайте виходити з реальності, з того, що маємо. А маємо легітимного главу держави, легітимні політичні сили, які симпатичні нам чи не симпатичні, але вони є і представляють чиїсь інтереси, мають мандати. Інакше кажучи, хочемо ми бачити реалії чи не хочемо, але вони поряд з нами. І розумієш, що заплющити очі й заховатися від них не вдасться нікому. Тому треба вийти на ту стовпову дорогу, яка сьогодні найвигідніша Україні. Треба сісти за політичний діалог і надати шанс перемогти тим силам, які розбудовують демократичну владу. Мій голос, мої дії як Прем'єр-міністра завжди належатимуть конструктивній розбудові демократичної прозорої України.

— Чи допускали ви останнім часом помилки? Які з них вам дошкуляють найбільше?

— Усі вони дошкуляють, усі для мене болючі. Але очевидно, ви хочете запитати, чи не вважаю я помилкою свій підпис під зверненням до народу? Стільки мені за це перепало! Я не кажу, що це ідеальний документ, що його не можна було відредагувати в певних висловах і в певній формі. Це так, але, з другого боку, як відвести загрозу спекуляцій на конфлікті? Ви ж самі бачите, якраз ті сили, які прагнуть узяти реванш, можуть скористатися політичною ситуацією. А вони, без жодного сумніву, розбудовуватимуть найнеефективнішу для України політику. Якщо, звісно, дати їм шанс. Як вийти з цього парадоксу? Що зробити, щоб нас не втягнули в такі провокації, за які потім буде соромно, і причому цей сором буде ганьбою для демократичних сил? Для нас, тобто. І знову, знаєте, посадять нас на паперті перед храмом і скажуть: ось вони, ті сили, ті демократи, які прогавили демократичний шанс України. Цього боюся, і тому головна мета документа, його дух (переконаний, що так розуміли і на цьому стояли і Іван Степанович, і Леонід Данилович) полягали в простій пропозиції: спробуймо з'ясувати, спробуймо обговорити відверто ті речі, які детонують сьогодні. Адже не забуваймо, люди, які зібралися на майдані, люди, які вийшли на вулиці, — це відголосок тієї сліпоти і німоти, того дефіциту прозорості, котрий охопив політичні кола. Чи не краще сьогодні сісти і навести лад, порозумітися, знайти вихід з конфлікту? Ось лейтмотив моєї «помилки».

— Скажіть, будь ласка, на який, на вашу думку, відсоток економіки України сьогодні впливає уряд і який відсоток, у тому числі тіньовий, перебуває під впливом олігархічних кланів?

— Вважаю, ця проблема в Україні ще не отримала адекватної уваги і адекватних дій. Хоча робиться в цьому напрямі багато. З моєї точки зору, про певні досягнення свідчить і те, що сьогодні ті сили, які на перших порах хоча б пасивно підтримували кроки уряду в цьому напрямі, перейшли у чітку опозицію. Отже, урядові вдалося дещо зробити, і, найголовніше, ми показали, що ситуацію можна змінити одним способом: прозорістю дій і чіткими демократичними правилами гри. Адже не малі діти і розуміємо, що, виключаючи із бюджетного процесу залікову схему, зачіпаємо цілу низку приватних, сімейних, кланових інтересів. Зачіпаємо інтереси тих, хто мав чималий зиск, працюючи у цій системі. Наприклад, ми відмінили бартер в «Енергоатомі», який захопив більш як 90 відсотків його діяльності. При цьому ми чудово розуміли, які фірми традиційно стояли за цим бартером, які вони отримували дисконти та які суми відраховувалися на забезпечення політичного прикриття цієї діяльності. Чи погляньмо на «Укрзалізницю» — ще не так давно вона на 85 відсотків працювала на бартерних засадах. Нині на бартер припадає, можливо, до 10 відсотків її діяльності.

— У цьому зв'язку не можемо не запитати: коли Юлія Тимошенко працювала віце-прем'єром, її дії були спрямовані на ліквідацію бартерних схем?

— Вона реалізовувала курс, сутність якого саме і полягала у виведенні із тіні, висвітленні економічних процесів. І в бюджетному, і в інформаційному ключі. Сьогодні багато наших опонентів, які на початку минулого року доволі скептично оцінювали логіку дій уряду, побачили, що країна закінчила 2000 рік із виконаним бюджетом, з 50-відсотковим скороченням усіх соціальних боргів, з 2,5-мільярдним позитивним торговельним сальдо. З прийняттям мораторію на зовнішні борги зменшено зовнішню фінансову залежність. У соціальній сфері, хоча б як хто рахував, ми маємо зростання реальних доходів за 2000 рік на 6,3 відсотка. Сьогодні ми бачимо, що цілі галузі економіки, як, наприклад, сільське господарство, котре вже традиційно вважало себе збитковим, у 2000 році вперше отримало приріст сільськогосподарської продукції на 9,1 відсотка. Тобто ми вперше, здається, за останні вісім років маємо рентабельне сільське господарство. Тож навіть коли ми говоримо про ті сектори економіки, які безпосередньо не формують стандарти життя, маємо говорити про бідну людину, а це означає, що треба створювати таку модель економіки, яка забезпечить зростання добробуту. І вийти на модель економіки зростання нам вдалося насамперед через жорстке управління державними фінансами. Тобто, ліквідувавши бартерні схеми, ми забрали державні фінанси...

— Забрали у кланів, які на цьому заробляли?

— Так, бо системна емісія, приміром, була вигідна одній, не найбіднішій частині суспільства, а страждали від цього інші — ті, кому не виплачена пенсія, заробітна плата і т. д. Хочу наголосити, що, прийнявши протягом року два бездефіцитних бюджети, парламент проявив велику політичну мужність. Без цього політично мужнього кроку були б неможливі всі структурні зміни, які вже згодом перейшли до фіскальної і бюджетної сфер і вилилися у прямі виплати за соціальними програмами населенню країни.

— Чи задоволені ви тим, як працює паливно-енергетичний комплекс, і чи можна зі слів віце-прем'єра Олега Дубини: «Ми вже нареформувалися по саму зав'язку», — зробити висновок, що про радикальні зміни, на яких наполягала Юлія Тимошенко, наприклад у вугільній галузі, можна забути?

— Безперечно, ні. Йдеться лише про те, що часом розмови про необхідність нових реформ нам нав'язують ті, хто називає «реформами» повернення до старих «добрих» часів. Ми ставимо завдання повністю виконати ті рішення, які були прийняті у цій складній сфері протягом минулого року. Динаміка тут висхідна, і це радує. У нас залишається нереформованою лише одна, але, можливо, найважливіша для енергетичного майбутнього України галузь — вугільна.

Водночас нас не може цілковито задовольнити те, як працює нині паливно-енергетичний комплекс. Це стало однією з причин зовсім недавніх кадрових змін у керівництві ПЕК. І ці зміни — намагання продовжувати політику, яку було вироблено у паливно-енергетичному комплексі минулого року. Тут не повинно виникати жодних сумнівів, бо це — урядова політика, і вона є логічною. Основний її принцип полягає в тому, що всі спожиті енергоресурси мають бути оплачені споживачами, тобто ніхто безплатно їх не роздаватиме. Надалі може змінюватися тактика, однак стратегія енергетичної політики залишатиметься незмінною і зберігатиметься відповідна наступність. Стосовно цифр, які засвідчують деяке скорочення виробництва у паливно-енергетичному комплексі за минулий рік, то це насамперед пов'язано із відключенням боржників від електроенергії. А коли скорочується споживання, скорочується й виробництво. При цьому хочу особливо підкреслити: у нас немає проблем з генерацією — є проблеми з оплатою електроенергії. За потреби вироблятиметься стільки електроенергії, скільки її купуватимуть на енергоринку.

Примітка головного редактора «ГУ»:

— Отже, незаперечний висновок: діяльність Юлії Тимошенко в уряді була винятково корисна і тяжка. Вона поклала край бартеризації, вона поборола її в енергетиці. І цього їй не могли пробачити ті, хто клав гроші до кишень, хто позбавляв зарплати і розвитку цю галузь.

Тепер вона — в тюрмі, вони — на волі. Отакі у нас реалії.

— Вікторе Андрійовичу, може, ви внесете деяку ясність у питання роздачі обленерго у приватне управління конкретним особам? Хто приймав такі рішення і чому?

— Справді, у 1998 році у нас існувала горезвісна практика «роздачі» обленерго у приватну власність, або в управління певним особам. Ми вважаємо ті дії хибними, і, гадаю, рано чи пізно цьому буде дано належну оцінку. Я з цілковитою відповідальністю можу стверджувати, що за весь період діяльності нашого уряду в управління приватним особам не було передано жодного обленерго чи іншого державного підприємства. Натомість триває дуже серйозна і відповідальна підготовка до приватизації перших шести обленерго, готуються конкурси, які проходитимуть за встановленими правилами і вимогами до їх учасників.

А передавати обленерго в управління приватним особам урядові і народові України не вигідно. Уряд прагне знайти кожному обленерго ефективного власника — промислового інвестора. Це дасть гроші до бюджету держави та дасть змогу виконати наші зобов'язання за соціальними програмами. Водночас це крок у розвитку економіки держави.

— Ви завжди заявляли, що приватизація, особливо стратегічних підприємств, має бути максимально прозорою. Проте останнім часом саме тут виникло чимало скандалів. Найрезонансніші з них — приватизація ЗАЛКу та «Рівнеазоту». На вашу думку, хто все ж таки має бути «старшим» — Кабмін чи Фонд держмайна? Чи, можливо, ви запропонуєте якийсь інший варіант стосунків?

— Наша принципова позиція полягає у тому, що приватизація державної власності має здійснюватися Фондом держмайна. Але це не означає, що виключно фонд має визначати ідеологію, політику приватизації. Уряд має цілковите право, навіть більше — відповідальність за те, щоб приватизація відбувалася прозоро і на вигідних для України умовах. Тим більше що цього року надходження від приватизації закладено в бюджеті на рівні 5,9 мільярда гривень. А за виконання бюджету, як вам відомо, відповідає уряд.

Необхідність затвердження умов конкурсів рішеннями Кабміну пояснюється широким колом питань, які зачіпає приватизація і які аж ніяк не завжди є компетенцією Фонду держмайна. Мало того, дуже часто інвестори вимагають від уряду певних гарантій, як у випадку приватизації обленерго. Такі гарантії уряд і затверджує своїми рішеннями. Хотів би також зазначити, що у нас не існує антагонізму з Фондом держмайна. Ми співпрацюємо. А конфліктів не виникає лише тоді, коли не йде робота. У нас вона йде, і прикладом може слугувати нещодавнє засідання Кабміну, на якому було прийнято багато важливих рішень з приватизації, зокрема затвердження переліків підприємств, що підлягають продажу цього року, а також затвердження умов приватизації ВАТ «Рівнеазот».

— Проте останнім часом Фонд держмайна доволі часто заявляє про свої особливі права. Та коли уряд подав проект бюджету, Верховна Рада його затвердила, і там записано, що від приватизації маємо отримати таку-от суму, то як Фонд держмайна може виставляти за конкретні об'єкти суми значно менші від передбачених? Може, врешті-решт, Фонд держмайна треба підпорядкувати урядові? Чи, коли зараз його підпорядковано парламенту, Верховна Рада має активніше впливати на політику фонду? Адже за деякими його діями вгадуються ігри кланів, які намагаються дешевше скупити ключові підприємства.

— Мушу сказати, що приватизація в Україні вже традиційно включає у себе частку критичного компоненту.

Це серйозно позначилося не тільки на прозорості приватизаційних процесів, а й істотно впливало на саму кон'юнктуру приватизації. Але за минулий рік нам вдалося отримати від приватизації до бюджету більше, ніж за вісім попередніх років, разом узятих. Це 2 мільярди гривень. До запланованої суми ми не добрали лише 500 мільйонів гривень. Чому ж не вдалося зібрати хоча б таку суму за вісім попередніх років? Насамперед тому, що було допущено ряд концептуальних помилок і одна із сумних сторінок — сертифікатна приватизація. З кого за це нині можна спитати? Що ми отримали від такої приватизації? Ми роздали базове майно України, але фактично не отримали власника. Це був грабунок людей, а не реформи. Під виглядом того, що, мовляв, давайте все поділимо, спритники опанували майно і тепер заявляють не тільки про фінансові чи економічні, а й про політичні інтереси. На жаль, і в 2000 році були спроби використання такого механізму щодо тих об'єктів, які ви називали.

— Маєте на увазі Запорізький алюмінієвий комбінат, де ми втратили покупця, який пропонував 101 мільйон доларів?

— У тому числі. Нам і сьогодні хочуть довести, що отримати 69 мільйонів — це краще. Ми з цим досі не згодні. Хоча уряд уже вичерпав можливості для втручання у ситуацію. Але її не вичерпали конкуренти і претенденти: ви знаєте, що суд прийняв рішення про скасування операції. І, гадаю, це не останнє скасування. У цієї справи довга дорога, але хотілося б, щоб країна врешті-решт дізналася про своїх «героїв». Тому нашим завданням було перейти до такої процедури приватизації, яка підкреслювала б конкурсність, була прозора та передбачала участь стратегічного інвестора — національного чи інтернаціонального. Для нас головне, щоб прийшов справжній власник, який через відповідальність за свою власність творитиме робочі місця, платитиме людям добру зарплату, забезпечуватиме розвиток придбаного об'єкта.

Повертаючись до стосунків із Фондом держмайна, я хотів би звернути увагу ще й на таке. За Конституцією, за управління національною економікою, насамперед її державного сектору, відповідає уряд. Для цього існують міністерства, відомства і т. д. Але є ще й Фонд державного майна. У даному разі ми говоримо не про приватизацію, мова про іншу, також дуже важливу функцію: управління державним майном. Адже у нас п'ять тисяч державних підприємств. Хто займається їхніми питаннями в уряді? На жаль, ніхто, бо управлінням підприємствами, в яких є державні пакети акцій, займається Фонд державного майна. Він має для цього відповідний департамент. Тому коли ми говоримо про приватизацію, то тут завдання фонду — втілювати затверджену парламентом програму приватизації щодо переліку об'єктів, процедури та глибини приватизації. Тобто фонд не має приймати політичних рішень, а як оператор повинен супроводжувати економічні і політичні рішення уряду та парламенту. А коли ми говоримо про управління об'єктами державної власності, то не можна не помітити, що у нас спостерігається спотворення цих функцій. Сьогодні де-юре ці функції покладено на Фонд держмайна. Але фонд просто не здатний ефективно їх виконувати, тому й передає окремими договорами функції управління конкретним міністерствам і відомствам. Проте у міністерств і відомств сьогодні не має структур управління держпідприємствами. Таким чином, юридично структуру управління ми залишаємо у Фонді держмайна, а фактичне управління хочемо передати міністерству, яке вже цим не займається. Внаслідок цього створюється управлінська модель, за якою ніхто не відповідає за ефективне функціонування підприємств із державним пакетом акцій. І це велика проблема.

Тому, на нашу думку, Фонд держмайна функціонально повинен підпорядковуватись уряду. Коли йдеться про підзвітність, то це інше питання, бо специфіка діяльності фонду передбачає політичний контроль. І політичний контроль, безперечно, повинен залишатися за парламентом. Але управлінням і практичною діяльністю підприємств, де є державні пакети акцій, має опікуватись уряд.

— Вікторе Андрійовичу, незабаром вам доведеться звітувати перед парламентом про діяльність уряду в 2000 році та викладати ключові принципи програми діяльності у 2001 році. На чому плануєте зосередити увагу?

— Про здобутки ми вже говорили, а основні цілі і пріоритети роботи уряду в 2001 році викладено у «Меморандумі соціально-економічної політики». Ми ставимо перед собою завдання — домогтися стійкого зростання економіки України, і на цьому грунті значно піднести життєвий рівень населення. Меморандум передбачає: зростання ВВП не менш як на 4 відсотки, зростання виробництва — не менш як на 6 відсотків, зростання реальних доходів населення — на 4,4 відсотка, зростання реальної заробітної плати — на 2,9 відсотка, плануємо збільшити рівень мінімальних соціальних гарантій та пенсій.

Уряд вважає пріоритетними цілу низку конкретних завдань у соціальній та економічній сферах. Серед них: погашення у повному обсязі заборгованостей працівникам бюджетної сфери, скорочення на 50 відсотків заборгованості із заробітної плати у виробничій сфері, своєчасна поточна виплата заробітної плати, пенсій та інших соціальних виплат, докорінне реформування системи оплати праці та її оподаткування; зниження податкового навантаження через прийняття Податкового кодексу, прозора грошова приватизація, збереження стабільності цін та валютного курсу тощо.

Ми не приховуємо, що цього можна досягти лише за активної взаємодії Президента, парламенту та уряду.

Нині важливо не перекинути політичного човна, який останнім часом намагаються розхитати. Уряд став ініціатором формалізації співпраці із парламентом, адже структурні реформи, які є наступним етапом реалізації програми уряду, вимагають відповідного законодавчого забезпечення. Нам сьогодні дуже важливо не зупинитися у розвитку, адже в структурних реформах ми підійшли до того моменту, коли вони вже переходять у якість життя, у якість пенсій, зарплат, у якість роботи окремих галузей.

Наприклад, ми нарешті дійшли до пенсійної реформи. Вже відкрито персоніфіковані рахунки на кожного громадянина України, але... у нас досі є п'ять концепцій пенсійної реформи. Тому ми запитуємо: шановні колеги, що іще повинен зробити уряд, не маючи при цьому закону про пенсійне страхування, щоб ми називали цей процес пенсійною реформою? Уряд у цьому напрямі себе вже вичерпав, і без прийняття цього закону ми ніяк не зможемо поглиблювати реформу. Те саме можна сказати про медицину. Якщо політичні сили ще не зрозуміли, що людям треба дати можливість вибору персональної пенсійної політики, персональної медичної політики, персональної страхової політики, то цим вони серйозно обмежують можливості вибору конкретним громадянином тих переваг, які можливі вже сьогодні. Цим вони знову заганяють усіх громадян до однієї категорії, незалежно від того, чи платили вони пенсійні відрахування і якщо платили, то скільки. Треба надати громадянам право вибору, бо всі ми різного віку і маємо різні можливості. Проте хочу наголосити, що всі ці процеси взаємопов'язані.

— Ви говорите, що ознаками 2001 року стали серйозні зрушення у міжбюджетних стосунках. Чому так довго тривали дискусії з цього питання?

— Тому що перше і ключове завдання — збалансувати за доходами і видатками сільські, районні, міські, обласні і державний бюджети. Яким має бути це поле гри? Коли ви приїдете до якоїсь із європейських країн і запитаєте, коли приймається бюджет якогось міста, то вам скажуть, що це виключно прерогатива мерії. Так само бюджет будь-якого воєводства чи містечка залежить тільки від їхніх органів самоврядування. А яку систему побудовано у нас? Поки не прийнято центральний бюджет, жодна сільська рада не може прийняти свій. Але навіщо бюджет села чи містечка пов'язувати із традиційною пірамідою? Тим більше коли містечко здатне змоделювати кращу власну фіскальну доктрину, може краще оцінити кожен квадратний метр території. Ми ж не можемо знати у Києві, як, наприклад, у селі Хоружівка краще сформувати бюджет. Тому, приймаючи Бюджетний кодекс, ми встановлюємо правила гри, які не просто серйозно диверсифікують фінансові потоки, а й серйозно диверсифікують наше політичне життя.

Бо далі з'являться нові нюанси, наприклад, у сфері медицини. Як працює її нинішня модель? Якщо у районі є лікарня, то це означає, що для її утримання із Києва треба давати гроші. Незалежно від того, чи віддаєте ви цій установі свою перевагу. Вам просто нікуди більше подітися. А нова система передбачає, що фінансування, в тому числі і медичне страхування, повинне «ходити за клієнтом». Це ваші гроші. І через сімейного лікаря ви самі визначите, якій установі довірити свої фінанси. Тобто ви станете активним учасником цього процесу, бо ви —носій бюджетного та страхового ресурсу. А коли так, то автоматично виникне питання глибокої структурної медичної реформи. Як бачимо, бюджетна реформа —поняття ідеологічне: гроші мотивуватимуть серйозні зміни в освіті, медицині, культурі, інших державних послугах, що їх сьогодні отримує людина. Тому й не дивно, що довкола цих реформ зосередилися чимало конфліктних інтересів. Насамперед тому, що мета цієї реформи — висвітлення бюджетних фінансових потоків.

Але щоб робота уряду була успішною, має активніше працювати Верховна Рада. Бо без Бюджетного, Податкового, Митного, Земельного кодексів, закону про іпотеку та низки інших законів годі й говорити про подальший поступ реформ в Україні. Кажу це тому, що із 99 законопроектів, поданих урядом для реалізації програми «Реформи заради добробуту», розглянуто і прийнято поки що тільки кожний четвертий. Як бачимо, нам є над чим працювати.

Інтерв'ю вели
Людмила КОХАНЕЦЬ,
Сергій ЛАВРЕНЮК, Сергій ПРАВДЕНКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Резюме головного редактора «ГУ». Вперше в історії незалежної України маємо уряд, здобутки якого в економіці і соціальній сфері — незаперечні. Маємо уряд, який рухається у правильному напрямі. То яка ж потреба міняти такий уряд? Під якою завгодно вивіскою — коаліційності чи більшості — яка потреба? Тільки одна: клани готові захопити і поділити владу. І Україну. Між своїми. Оркестр демагогів для забезпечення таких змін — уже на старті. Вже гуде у труби і б'є копитами.

ОАО «Объединенное хозяйство железнодорожного транспорта»

доводит до сведения акционеров, что очередное общее собрание акционеров состоится 11 мая 2001 года в 10-00 в здании управления ОАО «ОХЖДТ» по адресу: г. Северодонецк, ул. Механизаторов, 2.

Повестка дня:

1. Отчет председателя правления о финансово-хозяйственной деятельности за 2000 год.
2. Отчет Ревизионной комиссии по результатам проверки финансово-хозяйственной деятельности общества. Утверждение годового отчета, распределение прибыли за 2000 год и нормативов на 2001 г.
3. Утверждение размера и порядка выплаты дивидендов.
4. Выборы Председателя правления ОАО «ОХЖДТ».
5. Увеличение Уставного фонда ОАО «ОХЖДТ» в связи с индексацией основных средств.
6. Внесение изменений в Устав ОАО «ОХЖДТ». Мотивы увеличения Уставного фонда — увеличение Уставного фонда за счет индексации основных средств по состоянию на 1.01.95 и 1.01.96 г. Способ увеличения Уставного фонда — увеличение номинальной стоимости акций.

Размер Уставного фонда 1035562 грн. 50 коп. Права акционеров не меняются.

Регистрация участников с 8-30 до 9-45 в день собрания.

Контактный телефон. (06452) 4-23-19.

Приватне підприємство **«Пангея Тревел» ЛТД** (код ЄДРПОУ 30112792), зареєстроване під № 22926 від 27.08. 1998 р. Печерською районною державною адміністрацією м, Києва повідомляє про свою ліквідацію.

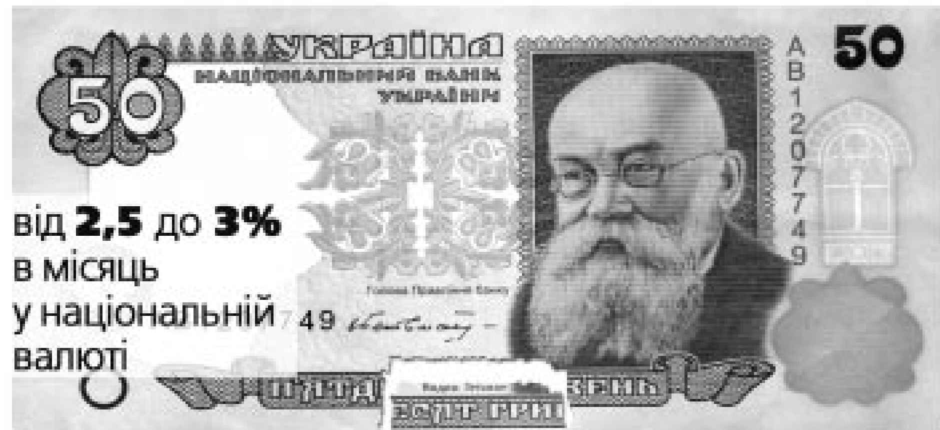
Претензії приймаються протягом 1 місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Вінницької області (м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) порушив справи про визнання боржників банкрутами:

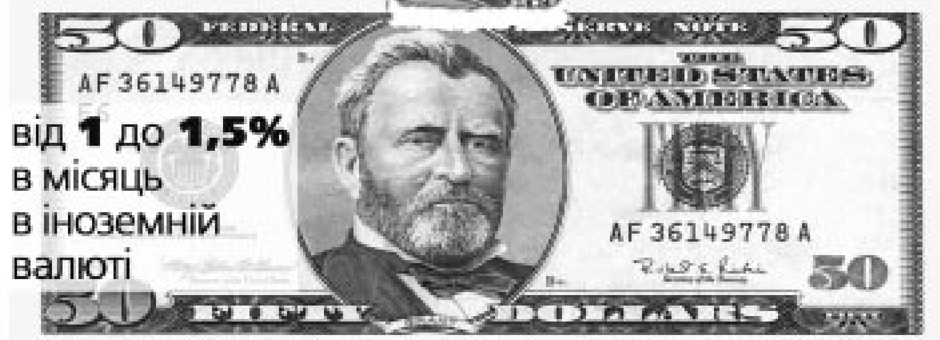
— № 816/5 — ПМП «Здоров'я» (м. Немирів, вул. Леніна, 23 р/р № 20483200282001 в Немирівському відділенні АПБ «Україна», і/к 20100132), розпорядник майна — Немирівська МДПІ.

— № 818/5 — ТОВ «Селянський торговий дім «Немирів — Агро» (м. Немирів, вул. Луначарського, 19, р/р № 2600024 в Немирівському відділенні АППБ «Аваль», МФО 302247, і/к 2728562), розпорядник майна — Немирівська МДПІ.

КРЕДИТИ

РЕШТА ВКЛАДАЄТЬСЯ У ВАШ БІЗНЕС!

Ліцензія НБУ №10 від 10.05.2000р.

Безкоштовні консультації та аналіз фінансового стану.

Ми разом з Вами обираємо найзручнішу форму фінансування Вашого бізнесу:

— кредит, овердрафт, — кредитна лінія, — гарантія, акредитиви.

Тел.: (044) 490-8702, 490-8946, 490-8905, 490-8907, 490-8700, 490-8906, 490-8904, 490-8908, 290-2097, 295-8827

До уваги акціонерів ЗАТ «Інтеграція»!

Повідомляємо, що загальні збори акціонерів відбудуться 9 травня 2001 року о 10.00 за адресою: м. Київ, вул. Нижньоюрківська, 81.

Порядок денний:

1. Звіт про роботу ЗАТ «Інтеграція» за 2000 рік та перспективи розвитку на 2001 рік.
2. Звіт ревізійної комісії ЗАТ «Інтеграція».

Затвердження звіту та висновків ревізійної комісії за 2000 рік.

3. Про затвердження річного балансу ЗАТ «Інтеграція» за 2000 рік.
4. Про розподіл прибутку за результатами діяльності ЗАТ «Інтеграція» в 2000 році.
5. Про затвердження рішень, прийнятих Правлінням в період між зборами закритого акціонерного товариства «Інтеграція».
6. Про обрання органів управління та призначення посадових осіб ЗАТ «Інтеграція».
7. Про обрання ревізійної комісії ЗАТ «Інтеграція».

Учасникам зборів необхідно мати паспорт або інший документ, що засвідчує особу. Представникам акціонерів додатково мати довіреність, оформлену відповідно до чинного законодавства, на право участі та голосування на загальних зборах акціонерів.

Реєстрація учасників зборів з 9.00.

Правління ЗАТ.

СВЗП «Калина» Тернопільської області Зборівського району с. Калинівка повідомляє про свою ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються ліквідаційною комісією протягом 2х місяців з моменту опублікування даного оголошення.

Правління закритого акціонерного товариства **«Трансмост»** (код ЄДРПОУ) повідомляє акціонерів про те, що чергові загальні збори відбудуться 14 квітня 2001 року о 10.00 за адресою: м. Чернівці, вул. Гагаріна, 4.

Додаткова інформація про порядок денний зборів:

10. Відкриття філій, та затвердження Положення про філії.

---

www.NATIONALVISAREGISTRY.com

Ваш вихід на Америку

Виграйте 2 квитки для подорожі в США або $2000 готівкою!

Навчання, проживання, робота й насолода життям в Сполучених Штатах

Можливе громадянство США Буде видано 55000 "Зелених карт"

Кінцеві терміни подання заявок для 2003 року оголошено... Не пропустіть!

Для отримання БЕЗПЛАТНОЇ ОФІЦІЙНОЇ ІНФОРМАЦІЇ повідомте своє ім'я, країну народження і повну поштову адресу поштовою карткою АНГЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ до:

Американська лотерея "Зеленая Карта"

National Visa Registry
PMB 725
16161 Ventura Blvd.,
Encino, CA 91436 USA

Або подайте заяву в електронній формі:
www.nationalvisaregistry.com
tel: 00 +1-818-784-4618
fax: 00 +1-818-905-1937

Продається майновий комплекс банкрута **ВАТ «Лука відгодівля ВРХ»** по відгодівлі великої рогатої худоби, розташований в Київській області, Таращанський р-н, с. Лука.

До складу комплексу входить:

20 га землі, 3 приміщення для 3300 голів ВРХ, контора, ветамбулаторія, забійний цех, зерносховище, наземне малясосховище, жомова яма, гараж на 5 машин, трансформаторна підстанція, очисні споруди, напірний трубопровід, башня рожновського, теплотраса, криниця, бензоколонка, заправочна установка, ємкості на 150 тн ПММ, пилорама, станок деревообробний, різне обладнання та устаткування, автобус, причепи, вантажний та легковий транспорт, трактор Т-150К, житло та інше.

Порядок продажу: відкриті торги.

Умови продажу: передоплата.

Строки продажу: протягом строку ліквідаційної процедури банкрута. Довідки за тел.: (044) 570-78-18, арбітражний керуючий Цуканов Олексій Олександрович.

До уваги акціонерів ВАТ «Ковельнафтопродукт»!

В зв'язку з внесенням акціонером ВАТ «Ковельнафтопродукт» доповнень до порядку денного чергових зборів акціонерів ВАТ «Ковельнафтопродукт», що відбудуться 5 квітня 2001 року о 10-й годині за адресою: м. Ковель, вул. Луцька, 21 (головний офіс), повідомляємо, що **порядок денний** слід читати в такій редакції:

1. Затвердження рішень та звіту Спостережної Ради Товариства.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Звіт правління про господарську діяльність за 2000 рік.
4. Затвердження річного звіту та балансу за 2000 рік.
5. Вибори членів Ради товариства (Спостережної Ради) та Голови Ради, Прийняття рішення по делегуванню Раді Товариства (Спостережній Раді) функцій, що належать до компетенції Загальних зборів акціонерів.
6. Вибори ревізійної комісії.

Довідки за телефонами: (8-03352) 2-51-78; 2-40-10.

З повагою, правління ВАТ «Ковельнафтопродукт».

Экологически чистый теплоноситель для батарей отопления

домов и дач, незамерзающий при -30° С.

Тел. 510-52-64.

Спільне підприємство у формі товариства з обмеженою відповідальністю **«МЕГА ДИЗАЙН»** (код. ЄДРПОУ 30684337) повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом двох місяців з дня опублікування.

Телефон: 227-06-70.

Дочірнє підприємство міжнародного благодійного фонду інвалідів **«Відлуння Чорнобилю» «Милосердя-96»**, зареєстроване Радянською районною державною адміністрацією м. Києва № 08163 від 29.12.2000 р., код ЄДРПОУ 24374538, повідомляє про ліквідацію. Претензії приймаються протягом двох місяців з дня публікації.

СВЗП «Верхостав» Тернопільської області Зборівського району м. Зборів, вул. Тернопільська,47 повідомляє про свою ліквідацію. Претензії кредиторів приймаються ліквідаційною комісією протягом 2-х місяців з моменту опублікування даного оголошення.

СУЧАСНА ЕКОНОМІЧНА ТА ЮРИДИЧНА ОСВІТА

престижний вищий навчальний заклад "НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ"

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ У 2001-2002 НАВЧАЛЬНОМУ РОЦІ ЗА СПЕЦІАЛЬНОСТЯМИ

БАКАЛАВРАТ

- ПРАВОЗНАВСТВО
- ОБЛІК І АУДИТ
- МІЖНАРОДНА ЕКОНОМІКА
- БАНКІВСЬКА СПРАВА
- ФІНАНСИ
- МАРКЕТИНГ

денна та заочна форми навчання ***НА БАЗІ СЕРЕДНЬОЇ*** *освіти*

МАГІСТРАТУРА

- МІЖНАРОДНА ЕКОНОМІКА
- БАНКІВСЬКА СПРАВА
- ФІНАНСИ
- ОБЛІК І АУДИТ

денна та заочна форми навчання ***НА БАЗІ ВИЩОЇ*** *освіти*

АСПІРАНТУРА

- Організація управління, планування і регулювання екомікою
- Фінанси, грошовий обіг і кредит

м. Київ, вул. Панаса Мирного, 26
тел. (044) 573-94-98; 290-80-56
e-mail: office@nam.kiev.ua http: www.nam.kiev.ua

Ліцензія ВПІ-IV №112004

Продається майно банкрута ДБМПТ «Славутичатоменергобуд», що знаходиться на території 4 категорії зони посиленого радіологічного контролю.

Склад:

База ВСО (будівлі та споруди) - 66 358 грн., розташована в с. Лісний, м. Славутич, земельна ділянка -5,5 га, знаходиться в постійному користуванні ВП «Чорнобильська АЕС».

База відпочинку «Дніпро» на 150 місць — 108 718 грн., ділянка 1,2 га розташована в урочищі «Довге Рудне» на землях Мекшунівського лісництва Чернігівського лісгоспу в кварталі № 130, близь дороги Любич — Неданчичи.

Умови:

майно продається на умовах — передоплата, право власності на об'єкти передається після надходження оплати.

Строки придбання:

до 11 квітня 2001 р. приймаються заявки, у разі надходження двох та більше заявок проводиться аукціон.

Продаж (аукціон) відбудеться 16 квітня 2001 об 11.00 за адресою: Київська обл., м. Славутич, с. Лісний УМиАТ.

Заявники до 11 квітня 2001 р. мають перерахувати 10% від початкової та 17 грн. на п/р 26002301325004 у Відділення АК ПІБ м. Славутич, МФО 321154, одержувач: Л/к тресту «САЕБ», ЄДРПОУ 14315116.

Покупець до 23 квітня 2001 має повністю оплатити куплений ним об'єкти.

Ознайомлення з об'єктами з 9.00 до 15.00 в робочі дні.

Продаж майна проводиться з урахуванням положень Закону України «Про приватизацію державного майна».

Заявки приймаються за адресою: Київська область, м. Славутич, с. Лісний УМиАТ, Тресту «САЕБ», телефон: (044) 570-78-18, (04479) 6-35-35, арбітражний керуючий Цуканов Олексій Олександрович.

За «холодної війни» декому стане спекотно

Дещо підзабуте словосполучення «холодна війна» знову стає популярним. Відносини США та Росії нагадують останніми днями «діалог» двох агресивних чотириногих, що зірвалися з цепу після тривалого застою.

Преса рясніє рішучими висловлюваннями американських і російських «анонімних джерел». Чи то дипломати, чи то шпигуни пакують валізи. На додаток держдепартамент США готується офіційно прийняти чеченського емісара Ільяса Ахмадова. Попередня адміністрація таких непристойних жестів на адресу Росії собі не дозволяла. Як заявив один із неназваних російських силовиків, усе це — «політична акція, спрямована на те, щоб показати Росії її місце в новому світовому порядку».

І все це було б дуже весело, якби... не так сумно. Насамперед для таких держав, як Україна. Київ через свою патологічну неспроможність позбутися ролі буфера між Заходом і Росією завжди був надзвичайно вразливий до негараздів у відносинах між ними. Він завжди поставав перед необхідністю вибирати: чи то в питанні розширення НАТО на схід, чи то в оцінці війни в Югославії, чи то в моментах дрібніших — таких, як проведення навчань «Сі бриз». На жаль, найчастіше вовки ситими — вівці цілими не залишалися.

— За зачиненими дверима росіяни прямо й настійливо вимагають від нас визначитися. «Ви з нами чи з Заходом?», — казав мені один високопоставлений чиновник, безпосередньо причетний до україно-російських контактів. Нинішній рік, на думку співрозмовника, багато в чому буде визначальний. І це стає дедалі очевиднішим. Конфронтація США й Росії якнайневдаліше для нашої країни накладається на зростаюче несприйняття Вашингтоном (і Заходом загалом) Президента Кучми. А це може значно полегшити останньому розв'язання проблеми вибору: Захід чи Росія. Звичайно, на користь Москви. Така собі солідарність з «братом по нещастю» може зіграти свою катастрофічну для України роль. Та й, очевидно, росіяни вже не просто вимагатимуть Київ визначитися, а, образно кажучи, братимуть за барки.

У будь-якому разі, за «холодної війни» між США й Росією Україні зимно не буде. Буде спекотно. Отож для геополітично дезорієнтованого й ошелешеного нинішньою світовою «увагою» українського керівництва найкращим варіантом були б нормальні російсько-американські відносини. Щоб, іншими словами, «пани» вміли домовитися. Бо хоч як гірко це визнавати, але Україна на десятому році незалежності перебуває в ситуації, коли «чуб» може постраждати саме в неї.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Балансуючи між різними інтересами

Сьогодні в Стокгольмі відкривається позачергова дводенна зустріч у верхах 15 держав—членів Європейського союзу. Як сказав голова Європейської комісії Романо Проді, головна мета саміту — «дати нові імпульси для подальшого розвитку союзу, який через 10 років має створити найконкурентнішу та найдинамічнішу економіку в світі».

На зустрічі в Стокгольмі, за словами шведського прем'єр-міністра Йорана Перссона, обговорять дві групи питань — внутрішні та зовнішні. Першу він визначив так: економічним реформам треба надати дещо більшого соціального аспекту, «знайшовши потрібний баланс інтересів». Зокрема, заплановано дискусії на тему зайнятості серед людей похилого віку. До другої групи Йоран Перссон відніс становище на Близькому Сході, Балканах, Корейському півострові, співробітництво з Росією.

Щодо останнього, то учасники саміту, котрі засідають у стокгольмському виставковому центрі «Мессан» у південному передмісті Ельвше, зустрінуться з президентом РФ Володимиром Путіним.

Проте попередній порядок денний, судячи з усього, доведеться грунтовно перекроїти на користь двох невідкладних тем — масового захворювання худоби в низці країн ЄС і загострення становища в Македонії. Стало відомо, що до Стокгольма прибуває президент Македонії Борис Трайковський. За словами канцлера Німеччини Герхарда Шрьодера, македонський гість сам попросив надати йому можливість виступити перед учасниками саміту.

Марат ЗУБКО.

Стокгольм.

Повстанців «нейтралізують»

Учора закінчився термін ультиматуму македонської влади албанським екстремістам. Останні мали скласти зброю і здатися владі або залишити країну. Бойовики запропонували припинити вогонь на невизначений термін і розпочати переговори. Проте президент Македонії Борис Трайковський заявив, що їх буде «нейтралізовано і знищено». Трайковський також додав: переговори можливі тільки з представниками албанських політичних партій, але не з бойовиками.

Тим часом Македонія зажадала від НАТО перекрити кордон з Косово. А представник Македонії в ООН Насте Каловський заявив, що уряд здатний самостійно впоратися з кризою, не вдаючися до допомоги ззовні. Втім, хіба НАТО — це ззовні? Адже в Македонії розміщено 5 тисяч військовослужбовців альянсу... До речі, верховний головнокомандувач Об'єднаних збройних сил НАТО в Європі генерал Джозеф Ралстон вважає, що цілком перекрити кордон Косово з Македонією «нереально». Водночас, за його словами, багатонаціональні сили КФОР посилили патрулювання кордону і «щодня перехоплюють контрабандистів, які доставляють зброю». Головнокомандувач виключає можливість прямого втручання НАТО в конфлікт, бо альянс не має на це міжнародного мандата.

Яна ОСАДЧА.

Фото АП.

Нині в моді бойове розмалювання з блискітками

Ідеться про модний макіяж «Африка», про який я дізналася в середу на презентації журналу про моду та стиль «Elle-Украина». Коли я йшла на неї, чомусь спало на думку: там будуть французи, багато гарних жінок і Таїсія Повалій. Мій стереотип про такі заходи спрацював на всі сто.

Французький журнал «Elle», що в перекладі означає «Вона», відомий українським модницям, бо вже 5 років видається російською мовою і завозиться до нас із Росії. Тепер в Україні з'явиться свій модний журнал. Проте «свій» — не зовсім точне визначення. Ну, по-перше, видаватимуть його російською мовою, хоча в далекій перспективі він, можливо, й стане україномовним. По-друге, всі рубрики та стиль журналу диктує французька видавнича група. (Виданню 55 років, і створила його жінка на прізвище Лазорєв, судячи з усього, слов'янського походження). То до чого тут Україна? Редактор журналу Нана Морозова обіцяла, що на його сторінках ми зможемо побачити вітчизняні досягнення у світі моди та стилю, а в рубриці «Інтерв'ю із зіркою» — прочитати одкровення наших «зірок». Щоправда, вона уточнила: «нашими» вважаються і ті, хто не живе в Україні. Що стоїть за цим застереженням? Безкінечні Наташі Корольови, Валерії Меладзе, Лоліти, інтерв'ю з якими і так ряснють вітчизняні розважальні видання? Згодом побачимо. Хоча під час «гортання сторінок» (це таке шоу, коли вочевидь демонструється те, що можна бачити в журналі) цю рубрику представляла... Мадонна. Ну, не справжня, звісно, але дуже українська. А справжня зірка була серед гостей. І чому б організаторам не проілюструвати цей момент виходом Повалій? Люди наче не бідні...

Утім, Таїсія не потерпала від нестачі уваги. Треба сказати, що в житті вона ще міліша і чарівніша, ніж на сцені. Коли двадцять п'ятий за ліком фотограф націлився на співачку і вона в двадцять п'яте всміхнулася, я запитала: «Вони вам ще не допекли?». «Що ви, та це ж моя робота, — відповіла вона трохи стомлено, але потім бадьорим голосом додала: — Це моя робота!» (Цікаво, що Пугачова та Аллегрова поводяться діаметрально протилежно стосовно практично всіх людей з фотоапаратами: хочеш фото — купи). А за нашими спинами багато хто з чоловіків казав, що Повалій дасть фору не одній із ногастих і зубастих моделей у цій залі, яким навряд чи дано від природи випромінювати тепло і світло... А ще в тусовці на запускові «Elle» оберталися Олена Роміна, В'ячеслав Дюденко, кореспондент «Інтера», яка розповідає про моду із «самого Парижа», представники посольств і навіть посол Німеччини з дружиною. Судячи з настрою Нани Морозової, свято вдалося.

Я запитала у редактора «Elle-Украина», наскільки популярним буде їхнє видання в Україні. «Гадаю, дуже багато людей купуватимуть журнал, — сказала Нана Морозова. — Адже тут мало пишуть про моду і стиль. В Україні у нас немає конкурентів. Але це погано. Треба, щоб вони були, щоб було з ким поштовхатися на ринку журнальної продукції».

Яна СТАДІЛЬНА.

Хроніка. Факти. Події

Прага

Смерть від енцефалопатії

У Чехії вперше зареєстровано смерть людини від губчастої енцефалопатії — «коров'ячого сказу».

Грозний

Повертаються бойовики

За оперативними даними, у Чечні нині налічують від трьох до п'яти тисяч бойовиків, що беруть участь в операціях проти федеральних військ. Їх кількість збільшиться: із «зимових квартир» у Чечню почали повертатися бойовики, які підлікувалися, відпочили.

Багдад

Теракт у столиці

Вибухнула бомба, шість осіб поранено. Серед мирних мешканців, котрі святкували Навруз і опинилися в районі вибуху, були й діти. Держтелебачення Іраку звинуватило в теракті «агентів, яким заплатили іранці».

Ель-Кувейт

Знайдено вбивцю журналістки

Поліція Кувейту заарештувала поліцейського, котрий застрелив відому журналістку і правозахисницю Хедайю Султан аль-Салем, яка видавала журнал «Аль-Маджалес». Поліцейський зізнався в убивстві, мотиви якого поки що не зрозумілі.

Бразилія

Доросли до ОПЕК

Президент Бразилії Фернанду Кардозу заявив, що країна має намір увійти до складу ОПЕК. Нині тут видобувають понад 1,5 млн. барелей нафти на день. Є перспектива збільшити видобуток ще на 200 тис. барелей.

Москва

Путін у рамочці

У Петербурзі розпочато випуск офісних фотопортретів Володимира Путіна. Пропонують портрети у трьох форматах і за ціною від 380 до 900 рублів, окантованих у коричневі, вишневі і позолочені дерев'яні рамки.

Вашингтон

Зустріч відбудеться

Держдепартамент США має намір провести зустріч з Ільясом Ахмадовим. Він називає себе міністром закордонних справ Ічкерії і є офіційним представником Аслана Масхадова.

ЦРУ відмовляється від ролі...

... посередника між Ізраїлем та Палестинською автономією в переговорах на Близькому Сході. Про це заявив представник адміністрації Буша. США сподіваються у такий спосіб посприяти початку безпосередніх переговорів між сторонами.

Нью-Йорк

Сидітиме!

Павлу Бородіну відмовлено у звільненні під заставу. Федеральний окружний суддя вважає, що зберігається «значний ризик» утечі голови Союзу Росії та Білорусі з країни.

Мехіко

Свято весни

Погуляти на найвеселішій вечірці року, яка відбувається у старовинній столиці ацтеків Тео-ті-хуа-кане, вирушили тисячі мешканців Мехіко.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств. Фото АП.

Букет від Лілії

Якщо монстрик шоу-бізнесу гасає по колу, настав час безкровної революції

Думки, навіяні однією аудіоподією

Брак якісного репертуару в наших виконавців — давно кліше. Його певною мірою заперечує вихід нового альбому композитора Лілії Остапенко* (на знімку) *на слова Ольги Ткач. Дві касети зшивалися по клаптиках протягом трьох років. 24 пісні записано воістину кращими, серед яких Таїсія Повалій, Валентина Степова, Алла Кудлай, Ані Лорак, Катя Бужинська, Оксана Пекун, Надія Шестак, Тетяна Недельська… Назва альбому «Жінкам від жінок» не має нічого спільного з березневим святом. Тут зібрано пісні про вічне (або «про головне»), що вище за календарні умовності.

Сценічний псевдонім Лілії Остапенко — Лілея — по-троху стали забувати. Років два тому ми з Лілеєю розмовляли про один з її сольних альбомів. Тоді талановита авторка-виконавиця була досить оптимістично налаштована стосовно сольної співацької кар'єри. Тепер її часто запитують: чому не співаєте свої пісні? «По-перше, — відповідає, — усе своє переспівати не в змозі. По-друге, не маю таких фінансових можливостей, щоб пісні у моєму виконанні дійшли до слухача». За ці два роки Лілія — ще й затята джазистка — не зрадила ансамблю «Джаз-експромт». Хоча робота в цьому жанрі — швидше «професійне хобі»: регулярне ходіння на репетиції без особливої віддачі. Незатребуваність підкріплюється й нерозв'язаним питанням про надання відомому колективу статусу «муніципальний». Усі нібито «за», та хтось чи щось справу гальмує.

Новий альбом — нагода говорити не лише про репертуарні труднощі співаків. Адже ці проблеми тісно пов'язані з тим, що шоу-бізнес у сучасному варіанті являє собою старого глитая-лихваря. І боротися з залежністю від злого карлика нема як. Узяти хоча б регулярні поп-солянки на сцені палацу "Україна", участь в яких зумовлено твоєю платоспроможністю. Іменити виконавці (в тому числі й ті, хто бере участь у збірних концертах) вважають: такі шоу дискредитують поняття "українська естрадна пісня" і вже багатьом достойним вирили глибоку яму.

Участь за гроші — несправедливість від початку. А також — сумнівні якість та смак, коли, енергійно працюючи ліктями, на музичний олімп видряпуються колишні продавці пиріжків та перукарки. Імовірно, кількісне співвідношення гарного і поганого часто на користь останнього. І за цим не роздивитися класних творів і класних виконавців. Монстрик шоу-бізнесу гасає по колу і не прогресує ще з однієї причини. Розірвано такий істотний канал зв'язку вітчизняних пісень зі слухачем, як радіо. Хто нині слухає вітчизняні станції? Отож. А на «ефемівських» зверхньо вважають, що наша естрада (хоч українською, хоч російською) — «не той формат».

Чи можна об'єктивно говорити про якесь ім'я на естраді? Особливо — у композиторській справі? Ми часом позіхаємо в бік співаків: мовляв, за рік нічого путнього не записав. Однак, крім Лілії, знаю ще кількох висококпрофесіональних авторів, які своїми піснями могли б прикрасити і облагородити нашу естраду. Хіба не хіти — твори з нового альбому: «Біла птиця» (Т. Повалій), «Нічна розмова» (Л. Остапенко), «Як довго тягнеться зима» (Т. Недельська), «Очі кольору неба» (В. Степова), «Відпусти» (Н. Шестак)?..

Укотре обсмоктуючи в розмовах недосконалий шоу-бізнес, слід, нарешті, підходити до безкровної революції. В результаті якої, приміром, буде скасовано варварське правило, за яким виконавці мають оплачувати свої виступи. А також буде запущено довгоочікуваний закон про меценатство: на матеріальну вигоду спонсорам (пожертвування зменшать податки) та моральну (прогресивним багатіям усі дякуватимуть).

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

Романтика — девіз сезону!

Диктатура моди

II. Кльоші, рюші та ромашки

Навіщо починати розмову про «Сезони», якщо не з метою розповісти про останні тенденції і напрями прет-а-порте. Нехай вельми «співзвучні» картинкам з модних журналів півстолітньої давності, за комірець і манжети притягнуті у нове тисячоліття. Нехай —навіть десь «виловлені» на показах паризьких колег.

Хітом сезону стало суцільне захоплення шкірою. Аж до рідкісних рептилій, спеціально вирощених у неволі. Вражаючої м'якості, незвичного забарвлення, з усілякими напиленнями. Чудова весільна сукня від «Соланж» — з білої шкіри.

Модний аксесуар — широкий пасок, який носять на стегнах. Хоча під час його вибору можливі варіанти: від виготовленого з бісеру до сплетення шарфів на талії.

Тканини — напівпрозорі, майже всі з блиском. Як і раніше, використовують двошарові. Кольорова гама —без обмежень. Популярний білий у поєднанні з чорним графічним малюнком (оп-арт, від слова «оптичний»).

Тепер про взуття. Обов'язковий гострий витягнутий носок. А також тоненька тасьма для босоніжок і шнурівка для літніх чобітків. Все — на карколомний шпильці! Річ, яку просто необхідно впустити до гардероба — мініщорти. Довжина спідниці — будь-яка, аж до «невизначеної». Все ще трапляється «кутастий» поділ. Кльош також не здає своїх позицій. Елементи вбрання щедро прикрашені рюшами і навіть мереживом. Адже девіз сезону — романтика!

І нарешті — модні «фішечки» для найсміливіших. Можна декорувати одяг фігурками «пазл» (як зробили Тетяна Земскова та Олена Ворожбит). Або нашити розсип деталей-латочок (Віктор Анісімов, Вікторія Ковальчук). Можна приліпити симпатичні ромашки (Айна Гассе, Олександр Гапчук).

Можна все! Майже все...

Юлія ПОТАПЕНКО.

На знімку: «пазл»-костюмчик із колекції Тетяни Земскової та Олени Ворожбит.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Про те, що було і буде

Хороший понеділок

Кажуть, по понеділках нічого хорошого не відбувається. Але саме в один з минулих понеділків Наталя Корпан стала актрисою столичного театру імені Франка.

Можливо, це просто виняток — але виняток тільки щодо понеділків, а не щодо Наталі. Бо у неї те, що зазвичай здається винятком чи несподіванкою, вибудовується в майже закономірний ряд. Корпан — молода актриса, як то кажуть, «без становища», але ось вже другий рік поспіль вона стає номінанткою «Київської пекторалі». Цього року — за роль Відьми в «Русалоньці» Молодого театру (постановка Є. Курмана), а торік — за виставу "Увертюра до побачення", поставлену А. Приходьком у «Сузір'ї». Тепер ця вистава йде зрідка в Молодому театрі, її там можна буде побачити 29 березня. А саму Наталю рано чи пізно побачимо на головній сцені столиці. В якій саме ролі — поки що не відомо.

Іван ГУЛЯЙ.

На знімку: Наталя Корпан у виставі «Увертюра до побачення».

Ярмарок сміху

40 років тому вийшов на екран популярний фільм «Пес Барбос та незвичайний крос» за твором відомого українського гумориста Степана Олійника. 1—3 квітня, до дня народження поета, на Одещині, його батьківщині, відбудеться традиційний фестиваль «Ярмарок сміху». А на одеській Гуморині, за підтримки мера міста Р. Боделана, буде презентовано нову збірку вибраних творів С. Олійника.

Виставки

Дзьобом водив по столу секретар

У малому залі столичної галереї «Лавра» художниця Оксана Кирпенко попередила ту повінь експозицій, що її звикли очікувати навесні.

Оксана не ввірвалася, як бувало, гучною акцією: обмежилася вузьким колом обраних. До того ж, завжди непередбачувана, цього разу відновила в нашій пам'яті вже знайоме. Вона прийшла в цю весну зі своїми арлекінами, червоними айстрами, дахами Флоренції, венеціанським місточком... Із соковитими барвами і чорно-білим аскетизмом, графічна і живописна водночас. На чорно-сіро-білих аркушах оселилися мудрі, вайлуваті птахи. Пінгвіни і, якщо не помиляюся, птахи-секретарі, які походжають по канцелярському столу. Це — частина нового Оксаниного погляду на світ після недавнього народження дитини. Несподівані образи — на додачу до винесених із минулого. Її естетське дослідницьке структурування дійсності нікуди не поділося. На нинішньому етапі Оксана, швидше за все, як і раніше, перевиховуватиме конформістів з їхніми безглуздими стандартами: мовляв, найкраще в жінці стабільність, а в чоловікові — мінливість. Оксана привчила своїх симпатиків до власної непостійності. І після зими одна з перших кинулася завойовувати глядача.

Ольга КРАСОВСЬКА.

На знімку: робота О. Кирпенко «Приборкання непокірної зебри».

Погода

На території України **24—25 березня** невеликі опади, вітер південно-східний, 7—12 м/с. Температура вночі 3—8 градусів морозу, у центральних та північних областях до 10 градусів, вдень до 6 градусів тепла.

На Київщині у вихідні невеликі опади, температура вночі мінус 5 градусів, вдень до 5 градусів тепла.

На початку тижня очікується значне підвищення температури повітря.

Український гідрометцентр.

Редактор номера Людмила КОХАНЕЦЬ.
Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на "Голос України" обов'язкове.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 150000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».

Зам. 0311052.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
Internet: http://uamedia.visti.net/golos

Засновник і видавець — Верховна Рада України